

НАРОДНА СКУПШТИНА

127

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије,
доносим

УКАЗ

**о проглашењу Закона о потврђивању Уговора између
Владе Републике Србије и Владе Републике Казахстан
о избегавању двоструког опорезивања и спречавању
пореске евазије у односу на порезе на доходак
и на имовину**

Проглашава се Закон о потврђивању Уговора између Владе Републике Србије и Владе Републике Казахстан о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак и на имовину, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Петој седници Другог редовног заседања у 2015. години, 16. новембра 2015. године.

ПР број 142
У Београду, 17. новембра 2015. године
Председник Републике,
Томислав Николић, с.р.

ЗАКОН

**о потврђивању Уговора између Владе Републике Србије
и Владе Републике Казахстан о избегавању двоструког
опорезивања и спречавању пореске евазије у односу
на порезе на доходак и на имовину**

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Владе Републике Србије и Владе Републике Казахстан о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак и на имовину, потписан 28. августа 2015. године у Аштани, у оригиналу на српском, казашком, руском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора између Владе Републике Србије и Владе Републике Казахстан о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак и на имовину у оригиналу на српском језику гласи:

УГОВОР

ИЗМЕЂУ

ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН

О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА
И СПРЕЧАВАЊУ ПОРЕСКЕ ЕВАЗИЈЕ У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ
НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН

у жељи да закључе Уговор о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак и на имовину,
споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

ЛИЦА НА КОЈА СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР
Овај уговор примењује се на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

Члан 2.

ПОРЕЗИ НА КОЈЕ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

1. Овај уговор примењује се на порезе на доходак и на имовину које заводи држава уговорница или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе, независно од начина наплате.

2. Порезима на доходак и на имовину сматрају се сви порези који се заводе на укупан доходак, на укупну имовину или на делове дохотка или имовине, укључујући порезе на добитак од отуђења покретних ствари или непокретности, порезе на укупне износе зарада које исплаћују предузећа, као и порезе на прираст имовине.

3. Порези на које се примењује овај уговор су:

1) у Србији:

– порез на добит правних лица;

– порез на доходак грађана;

– порез на имовину.

(у даљем тексту: „српски порез”);

2) у Казахстану:

– пореза на добит правних лица;

– порез на доходак грађана;

– порез на имовину правних и физичких лица,

(у даљем тексту: „казаштански порез”).

4. Уговор се примењује и на исте или битно сличне порезе који се после датума потписивања овог уговора заведу поред или

уместо постојећих пореза. Надлежни органи држава уговорница обавештавају једни друге о значајним променама извршеним у њиховим пореским законима.

Члан 3. ОПШТЕ ДЕФИНИЦИЈЕ

1. За потребе овог уговора:

1) изрази „држава уговорница” и „друга држава уговорница” означавају Србију или Казахстан, зависно од смисла;

2) израз „Србија” означава Републику Србију, а употребљен у географском смислу означава територију Републике Србије;

3) израз „Казахстан” означава Републику Казахстан, а употребљен у географском смислу, израз „Казахстан” укључује државну територију Републике Казахстан и подручја где Казахстан врши суверена права и јурисдикцију у складу са својим законодавством и међународним уговорима у којима је уговорна страна;

4) израз „држављанин” означава:

– физичко лице које има држављанство државе уговорнице;

– правно лице, партнерство или удружење које такав статус има на основу законодавства важећег у држави уговорници;

5) израз „лице” обухвата физичко лице, компанију и свако друго друштво лица;

6) израз „компанија” означава правно лице или било који ентитет који се сматра правним лицем за пореске сврхе;

7) изрази „предузеће државе уговорнице” и „предузеће друге државе уговорнице” означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно предузеће којим управља резидент друге државе уговорнице;

8) израз „међународни саобраћај” означава саобраћај бродом или ваздухопловом који обавља предузеће чије се седиште стварне управе налази у држави уговорници, осим ако се саобраћај обавља бродом или ваздухопловом искључиво између места у другој држави уговорници;

9) израз „надлежан орган” означава:

– у Србији, Министарство финансија или његовог овлашћеног представника;

– у Казахстану, Министарство финансија или његовог овлашћеног представника.

2. Када држава уговорница примењује Уговор, сваки израз који у њему није дефинисан има значење, осим ако контекст не захтева другачије, према закону те државе уговорнице за потребе пореза на које се Уговор примењује и значење према важећим пореским законима које примењује та држава уговорница има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе уговорнице.

Члан 4. РЕЗИДЕНТ

1. Израз „резидент државе уговорнице”, за потребе овог уговора, означава лице које, према законима те државе уговорнице, подлеже опорезивању у тој држави уговорници по основу свог пребивалишта, боравишта, седишта управе или другог мерила сличне природе, и укључује ту државу уговорницу, њену политичку јединицу или јединицу локалне самоуправе. Овај израз не обухвата лице које у тој држави уговорници подлеже опорезивању само за доходак из извора у тој држави уговорници или само за имовину која се у њој налази.

2. Ако је, према одредби става 1. овог члана, физичко лице резидент обе државе уговорнице, његов се статус одређује на следећи начин:

1) сматра се да је резидент само државе уговорнице у којој има стално место становања; ако има стално место становања у обе државе уговорнице, сматра се да је резидент само државе уговорнице са којом су његове личне и економске везе тешње (средиште животних интереса);

2) ако не може да се одреди у којој држави уговорници има средиште животних интереса или ако ни у једној држави уговорници нема стално место становања, сматра се да је резидент само државе уговорнице у којој има уобичајено место становања;

3) ако има уобичајено место становања у обе државе уговорнице или га нема ни у једној од њих, сматра се да је резидент само државе уговорнице чији је држављанин;

4) ако статус резидента физичког лица не може да се одреди на основу претходних одредаба подст. 1) до 3) овог става, тада ће надлежни органи држава уговорница решити питање заједничким договором.

3. Ако је, према одредби става 1. овог члана лице, осим физичко, резидент обе државе уговорнице, сматра се да је резидент само државе уговорнице у којој се налази његово седиште стварне управе.

Члан 5. СТАЛНА ПОСЛОВНА ЈЕДИНИЦА

1. Израз „стална пословна јединица”, за потребе овог уговора, означава стално место преко кога предузеће потпуно или делимично обавља пословање.

2. Под изразом „стална пословна јединица” подразумева се нарочито:

1) седиште управе;

2) огранак;

3) пословница;

4) фабрика;

5) радионица;

6) продајно место;

7) складиште лица које обезбеђује услуге ускладиштења за друга лица; и

8) рудник, извор нафте или гаса, каменолом, опрема за бушење или брод или друго место истраживања или вађења природних богатстава, као и надзорне делатности у вези са наведеним.

3. Израз „стална пословна јединица” обухвата и:

1) градилиште, грађевински, монтажни или инсталациони рад или надзорне делатности у вези са тим радом, али само ако такво градилиште, рад или делатности трају дуже од 9 месеци;

2) пружање услуга, укључујући консултантске услуге, од стране предузећа преко запослених или другог особља ангажованог од стране предузећа за те потребе, али само ако се делатности те врсте обављају (за исти или повезан рад) у држави уговорници у периоду или периодима који укупно трају дуже од 183 дана у било којем периоду од дванаест месеци.

За потребе овог подстава, ако је предузеће државе уговорнице које пружа услуге у другој држави уговорници, у току неког временског периода, повезано са другим предузећем које у тој другој држави уговорници пружа суштински сличне услуге за исти рад или за повезане радове, преко једног или више физичких лица која су, у току тог периода, присутна у другој држави уговорници и која пружају те услуге у тој другој држави уговорници, сматра се да првопоменуто предузеће у току тог временског периода, преко тих физичких лица, пружа услуге у другој држави уговорници, за исти рад или за повезане радове. За потребе претходне реченице, сматра се да је предузеће повезано са другим предузећем уколико једно предузеће посредно или непосредно контролише друго предузеће или и једно и друго предузеће, посредно или непосредно, контролишу иста лица, независно од тога да ли су та лица резиденти једне или друге државе уговорнице.

4. Изузетно од претходних одредаба овог члана, под изразом „стална пословна јединица” не подразумева се:

1) коришћење објеката и опреме искључиво у сврхе ускладиштења, излагања или испоруке добара или робе која припада предузећу;

2) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху ускладиштења, излагања или испоруке;

3) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво са сврхом да је друго предузеће преради;

4) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прибављања обавештења за предузеће;

5) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху обављања, за предузеће, сваке друге делатности која има припремни или помоћни карактер;

6) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху делатности наведених у подст. 1) до 5) овог става у било којој комбинацији, под условом да је укупна делатност сталног места пословања која настаје из ове комбинације припремног или помоћног карактера.

5. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, када лице – осим заступника са самосталним статусом на кога се примењује став 6. овог члана – ради у име предузећа и има и уобичајено користи у држави уговорници овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, сматра се да то предузеће има сталну пословну јединицу у тој држави уговорници у односу на делатности које то лице обавља за предузеће, осим ако су делатности тог лица ограничене на делатности наведене у ставу 4. овог члана које, ако би се обављале преко сталног места пословања, не би ово стално место пословања чиниле сталном пословном јединицом према одредбама тог става.

6. Не сматра се да предузеће има сталну пословну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави уговорници обавља своје послове преко посредника, генералног комисионог заступника или другог представника са самосталним статусом ако та лица делују у оквиру своје редовне пословне делатности. Међутим, када представник обавља делатност у потпуности или готово у потпуности у име предузећа, а у њиховим трговинским и финансијским односима су договорени или наметнути услови који се разликују од услова које би договорили независна предузећа, он се неће сматрати представником са самосталним статусом према значењу из овог става.

7. Изузетно од претходних одредаба овог члана, сматра се да осигуравајуће друштво државе уговорнице, осим у вези са реосигурањем, има сталну пословну јединицу у другој држави уговорници, ако на територији те друге државе уговорнице наплаћује премије или осигурава ризике који у њој настају, преко лица које није представник са самосталним статусом на кога се примењује став 6. овог члана.

8. Чињеница да компанија која је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом компаније која је резидент друге државе уговорнице или која обавља пословање у тој другој држави уговорници (преко сталне пословне јединице или на други начин), сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном пословном јединицом друге компаније.

Члан 6. ДОХОДАК ОД НЕПОКРЕТНОСТИ

1. Доходак који резидент државе уговорнице оствари од непокретности (укључујући доходак од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Израз „непокретност” има значење према закону државе уговорнице у којој се односна непокретност налази. Овај израз у сваком случају обухвата припатке непокретности, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примењују одредбе општег закона о земљишној својини, плодуживање непокретности и права на променљива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или за право на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава. Бродови и ваздухоплови не сматрају се непокретностима.

3. Одредба става 1. овог члана примењује се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретности.

4. Одредбе ст. 1. и 3. овог члана примењују се и на доходак од непокретности предузећа и на доходак од непокретности која се користи за обављање самосталних личних делатности.

Члан 7. ДОБИТ ОД ПОСЛОВАЊА

1. Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави уговорници, али само до износа који се приписује тој сталној пословној јединици.

2. Зависно од одредбе става 3. овог члана, када предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној пословној јединици приписује добит коју би могла да оствари да је била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним делатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална пословна јединица.

3. При одређивању добити сталне пословне јединице, као одбици признају се трошкови који су учињени за потребе сталне пословне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави уговорници у којој се налази стална пословна јединица или на другом месту.

4. Ако је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној пословној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа на његове посебне делове, решење из става 2. овог члана не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује; усвојени метод расподеле треба да буде такав да резултат буде у складу с начелима која су садржана у овом члану.

5. Ако су информације којима располаже надлежни орган државе уговорнице недовољне за утврђивање добити која се приписује сталној пословној јединици предузећа, одредбе овог члана не утичу на примену било којих закона или прописа те државе уговорнице који се односе на утврђивање пореске обавезе те сталне пословне јединице, на основу процене добити на коју стална пословна јединица треба да плати порез, извршене од стране надлежног органа те државе уговорнице, под условом да закони или прописи буду примењени у складу са принципима овог члана, уз уважавање информација којима располаже надлежни орган државе уговорнице.

6. Сталној пословној јединици не приписује се добит ако та стална пословна јединица само купује добра или робу за предузеће.

7. За потребе претходних ставова овог члана, добит која се приписује сталној пословној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако постоји оправдан и довољан разлог да се поступи друкчије.

8. Када добит обухвата делове дохотка који су регулисани посебним члановима овог уговора, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8. МЕЂУНАРОДНИ САОБРАЋАЈ

1. Добит од обављања међународног саобраћаја бродом или ваздухопловом опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

2. Ако се седиште стварне управе предузећа које се бави бродским саобраћајем налази на броду, сматра се да се налази у држави уговорници у којој се налази матична лука брода или, ако нема матичне луке, у држави уговорници чији је резидент корисник брода.

3. Одредба става 1. овог члана примењује се и на добит од учешћа у пулу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9. ПОВЕЗАНА ПРЕДУЗЕЋА

1. Ако

1) предузеће државе уговорнице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или

2) иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице

и ако су и у једном и у другом случају, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови који се разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварило једно од предузећа, али је због тих

услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

2. Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те државе уговорнице добит за коју је предузеће друге државе уговорнице опорезовано у тој другој држави уговорници и, сходно томе је опорезује и, ако је тако укључена добит она добит коју би предузеће првопоменуто државе уговорнице остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа, та друга држава уговорница врши одговарајућу корекцију износа пореза који је у њој утврђен на ту добит. Приликом вршења те корекције, водиће се рачуна о осталим одредбама овог уговора и, ако је то потребно, надлежни органи држава уговорница међусобно ће се консултовати.

Члан 10. ДИВИДЕНДЕ

1. Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Дивиденде се могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе уговорнице, али ако је стварни власник дивиденди резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од:

1) 10 одсто бруто износа дивиденди ако је стварни власник компанија (изузимајући партнерство) која непосредно има најмање 25 одсто капитала компаније која исплаћује дивиденде;

2) 15 одсто бруто износа дивиденди у свим другим случајевима.

Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

3. Израз „дивиденде”, у овом члану, означава доходак од акција или других права учешћа у добити која нису потраживања дуга, као и доходак од других права компаније који је порески изједначен са дохотком од акција у законима државе уговорнице чији је резидент компанија која врши расподелу.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави уговорници или обавља у тој другој држави уговорници самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави уговорници, а акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

5. Ако компанија која је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава уговорница не може да заведе порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако су те дивиденде исплаћене резиденту те друге државе уговорнице или ако акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази која се налази у тој другој држави уговорници, нити да нерасподељену добит компаније опорезује порезом на нерасподељену добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподељена добит у потпуности или делимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави уговорници.

6. Изузетно од било које друге одредбе овог уговора, ако компанија која је резидент државе уговорнице има у другој држави уговорници сталну пословну јединицу, добит сталне пословне јединице може се у тој другој држави уговорници опорезовати додатним порезом, у складу са њеним законом, али тако разрезан додатни порез не може бити већи од 10 одсто од износа те добити, након одбитка пореза на доходак или других пореза на доходак који се на ту добит разрезају у тој другој држави уговорници.

7. Одредбе овог члана не примењују се уколико је главни разлог или један од главних разлога ма ког лица које се бави емитовањем или преносом акција или других права на основу којих се дивиденде исплаћују, био коришћење погодности овог члана, путем емитовања или преноса.

Члан 11. КАМАТА

1. Камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице, може се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Камата се може опорезивати и у држави уговорници у којој настаје, у складу са законима те државе уговорнице, али ако је стварни власник камате резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа камате.

3. Изузетно од одредбе става 2. овог члана, камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице опорезује се само у тој другој држави уговорници ако је прималац стварни власник камате и ако камату оствари:

1) влада друге државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе;

2) централна или народна банка друге државе уговорнице.

4. Израз „камата”, у овом члану, означава доходак од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су обезбеђена залогом и да ли се на основу њих стиче право на учешће у добити дужника, а нарочито доходак од државних хартија од вредности и доходак од обвезница или записа, укључујући премије и награде на такве хартије од вредности, обвезнице или записе.

5. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави уговорници или ако обавља у тој другој држави уговорници самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави уговорници, а потраживање дуга на које се плаћа камата је стварно повезано с том сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се примењују, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

6. Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатилац камате резидент те државе уговорнице. Када лице које плаћа камату, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална пословна јединица или стална база, сматра се да камата настаје у држави уговорници у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

7. Ако износ камате, због посебног односа између платиоца камате и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживање дуга за које се она плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца камате и стварног власника, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

8. Одредбе овог члана не примењују се уколико је главни разлог или један од главних разлога ма ког лица које се бави заснивањем или преносом потраживања дуга за које се плаћа камата, био коришћење погодности овог члана, путем заснивања или преноса.

Члан 12. АУТОРСКЕ НАКНАДЕ

1. Ауторске накнаде које настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Ауторске накнаде могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе уговорнице, али ако је стварни власник ауторских накнада резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа ауторских накнада.

3. Израз „ауторске накнаде”, у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада за коришћење или за право коришћења ауторског права на књижевно, уметничко или научно дело, укључујући биоскопске филмове или филмове или траке за телевизију или радио, као и на софтверу, као и за коришћење или за право коришћења патента, заштитног знака, нацрта или

модела, плана, тајне формуле или поступка или за коришћење или за право коришћења индустријске, комерцијалне или научне опреме или за обавештења која се односе на индустријска, комерцијална или научна искуства.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају, преко сталне пословне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави уговорници, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

5. Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе уговорнице. Када лице које плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне пословне јединице или сталне базе, сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

6. Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

7. Одредбе овог члана не примењују се уколико је главни разлог или један од главних разлога ма ког лица које се бави остваривањем или преносом права или имовине на основу којих се ауторске накнаде плаћају, био коришћење погодности овог члана, путем остваривања или преноса.

Члан 13.

НАКНАДЕ ЗА ТЕХНИЧКЕ УСЛУГЕ

1. Накнаде за техничке услуге које настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Накнаде за техничке услуге могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе уговорнице, али ако је стварни власник накнада за техничке услуге резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа накнада за техничке услуге.

3. Израз „накнаде за техничке услуге”, у овом члану, означава плаћања било које врсте које су примљена као накнада за пружање менаџерских, техничких или консултантских услуга.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник накнада за техничке услуге, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој накнаде за техничке услуге настају, преко сталне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави уговорници обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави уговорници, а накнаде за техничке услуге су стварно повезане са том сталном јединицом или сталном базом. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

5. Сматра се да накнаде за техничке услуге настају у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе уговорнице. Када лице које плаћа накнаде за техничке услуге, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања накнада за техничке услуге, а те накнаде за техничке услуге падају на терет те сталне јединице или сталне базе, сматра се да накнаде за техничке услуге настају у држави уговорници у којој се налази стална јединица или стална база.

6. Ако износ накнада за техничке услуге, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду услуге за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

7. Одредбе овог члана не примењују се уколико је главни разлог или један од главних разлога ма ког лица које се бави пружањем услуга или преносом права на основу којих се плаћају накнаде за техничке услуге, био коришћење погодности овог члана, путем пружања или преноса.

Члан 14.

КАПИТАЛНИ ДОБИТАК

1. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретности наведене у члану 6. овог уговора, а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Добитак од отуђења покретних ствари које чине део пословне имовине сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретних ствари које припадају сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне пословне јединице (саме или заједно с целим предузећем) или сталне базе, може се опорезивати у тој другој држави уговорници.

3. Добитак од отуђења бродова или ваздухоплова који се користе у међународном саобраћају или од покретних ствари које служе за коришћење тих бродова или ваздухоплова опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

4. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења акција или упоредивих интереса који више од 50 одсто своје вредности остварују непосредно или посредно од непокретности која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави уговорници.

5. Добитак од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 15.

САМОСТАЛНЕ ЛИЧНЕ ДЕЛАТНОСТИ

1. Доходак који оствари резидент државе уговорнице од професионалних делатности или од других самосталних делатности опорезује се само у тој држави уговорници, осим:

1) ако за обављање својих делатности има сталну базу коју редовно користи у другој држави уговорници; у том случају, само део дохотка који се приписује тој сталној бази може се опорезивати у тој другој држави уговорници; или

2) ако борави у другој држави уговорници у периоду или у периодима који укупно трају 183 дана или дуже у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години; у том случају, само део дохотка који се остварује од делатности које се обављају у тој другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Израз „професионалне делатности” посебно обухвата самосталне научне, књижевне, уметничке, образовне или наставне делатности, као и самосталне делатности лекара, адвоката, инжењера, архитеката, стоматолога и рачуновођа.

Члан 16.

ДОХОДАК ИЗ РАДНОГ ОДНОСА

1. Зависно од одредаба чл. 17, 19, 20, 21. и 22. овог уговора, зараде, накнаде и друга слична примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа опорезују се само у тој држави

уговорници, осим ако се рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, таква примања која се у њој остварују могу се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Изузетно од одредбе става 1. овог члана, примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у првопоменутој држави уговорници:

1) ако прималац борави у другој држави уговорници у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години, и

2) ако се примања исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе уговорнице, и

3) ако примања не падају на терет сталне пословне јединице или сталне базе коју послодавац има у другој држави уговорници.

3. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања остварена из радног односа обављеног на броду и ваздухоплову у међународном саобраћају, могу се опорезивати у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

Члан 17.

ПРИМАЊА ДИРЕКТОРА

Примања директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице, у својству члана одбора директора или другог сличног органа компаније која је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави уговорници.

Члан 18.

УМЕТНИЦИ И СПОРТИСТИ

1. Изузетно од одредаба чл. 15. и 16. овог уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице као извођач од личног обављања делатности позоришног, филмског, радио или телевизијског уметника, музичара или спортисте у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Ако доходак од лично обављених делатности извођача или спортисте не припада лично извођачу или спортисти него другом лицу, тај доходак се, изузетно од одредаба чл. 7, 15. и 16. овог уговора, може опорезивати у држави уговорници у којој су обављене делатности извођача или спортисте.

3. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, доходак који оствари резидент државе уговорнице од лично обављених делатности извођача или спортисте опорезује се само у тој држави уговорници, ако су те делатности у потпуности или већим делом финансиране из јавних фондова једне или обе државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе или су делатности обављене у другој држави уговорници у оквиру програма културне или спортске размене који су договориле обе државе уговорнице.

Члан 19.

ПЕНЗИЈЕ

Зависно од одредаба става 2. члана 20. овог уговора, пензије и друга слична примања која се исплаћују резиденту државе уговорнице по основу ранијег радног односа опорезују се само у тој држави уговорници.

Члан 20.

ДРЖАВНА СЛУЖБА

1. 1) Зараде, накнаде и друга слична примања које плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе физичком лицу, за услуге учињене тој држави уговорници или политичкој јединици или јединици локалне самоуправе, опорезују се само у тој држави уговорници.

2) Зараде, накнаде и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако су услуге учињене у тој другој

држави уговорници, а физичко лице је резидент те друге државе уговорнице које је:

(1) држављанин те друге државе уговорнице; или

(2) које није постало резидент те друге државе уговорнице само због вршења услуга.

2. 1) Независно од одредаба става 1. овог члана, пензије и друга слична примања које физичком лицу плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе непосредно или из фондова, за услуге учињене тој држави уговорници или политичкој јединици или јединици локалне самоуправе опорезују се само у тој држави уговорници.

2) Пензије и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако је физичко лице резидент и држављанин те друге државе уговорнице.

3. Одредбе чл. 16, 17, 18. и 19. овог уговора примењују се на зараде, накнаде, пензије и друга слична примања за услуге учињене у вези са привредном делатношћу државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.

Члан 21.

СТУДЕНТИ И ЛИЦА НА СТРУЧНОЈ ОБУЦИ

1. Студент или лице на стручној обуци које је непосредно пре одласка у државу уговорницу било резидент или је резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави уговорници искључиво ради образовања или обучавања, не опорезује се у тој држави уговорници за примања која добија за издржавање, образовање или обучавање, под условом да су та примања из извора ван те државе уговорнице.

2. Студент или лице на стручној обуци из става 1. овог члана има право у току образовања или обучавања на иста изузећа, ослобађања или умањења пореза на помоћ у новцу, стипендије и примања из радног односа који нису обухваћени ставом 1. овог члана, као и резиденти државе уговорнице у којој борави.

Члан 22.

УЧИТЕЉИ, ПРОФЕСОРИ И ИСТРАЖИВАЧИ

1. Физичко лице које је присутно у држави уговорници ради предавања или истраживања на универзитету, вишој школи, школи или другој сличној признатој образовној институцији у тој држави уговорници и које је резидент или је непосредно пре тог присуства било резидент друге државе уговорнице, изузима се од опорезивања у првопоменутој држави уговорници за примања за предавања или истраживања у периоду који није дужи од две године од дана његовог првог боравка у том циљу, под условом да су та примања из извора ван те државе уговорнице.

2. Одредба става 1. овог члана не примењују се на примања од истраживања, ако то истраживање није у јавном интересу, већ првенствено у личном интересу одређеног лица или више лица.

Члан 23.

ОСТАЛИ ДОХОДАК

1. Делови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира на то где настају, који нису регулисани у претходним члановима овог уговора опорезују се само у тој држави уговорници.

2. Одредба става 1. овог члана не примењује се на доходак од непокретности дефинисане у ставу 2. члана 6. овог уговора, ако прималац тог дохотка – резидент државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази или ако у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа стварно су повезани са сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се, према потреби, примењују одредбе члана 7. или члана 15. овог уговора.

3. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, делови дохотка резидента државе уговорнице који нису регулисани у претходним члановима овог уговора, а који настају у другој држави уговорници, могу се опорезивати и у тој другој држави уговорници.

Члан 24. ИМОВИНА

1. Имовина која се састоји од непокретности наведене у члану 6. овог уговора коју поседује резидент државе уговорнице и која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Имовина која се састоји од покретних ствари које представљају део пословне имовине сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретних ствари које припадају сталној бази која служи резиденту државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, може се опорезивати у тој другој држави уговорници.

3. Имовина која се састоји од бродова и ваздухоплова који се користе у међународном саобраћају и покретних ствари које служе за коришћење тих бродова и ваздухоплова, опорезује се само у држави уговорници у којој се налази седиште стварне управе предузећа.

4. Сва остала имовина резидента државе уговорнице опорезује се само у тој држави уговорници.

Члан 25. ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. Ако резидент државе уговорнице остварује доходак или поседује имовину коју се, у складу с одредбама овог уговора, могу опорезивати у другој држави уговорници, првопоменућа држава уговорница одобрава:

– као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у тој другој држави уговорници;

– као одбитак од пореза на имовину тог резидента, износ једнак порезу на имовину који је плаћен у тој другој држави уговорници.

Тај одбитак и у једном и у другом случају не може бити већи од дела пореза на доходак или пореза на имовину, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара, зависно од случаја, дохотку или имовини који се могу опорезивати у тој другој држави уговорници.

2. Ако су, у складу с неком одредбом Уговора, доходак који оствари или имовина коју поседује резидент државе уговорнице изузети од опорезивања у тој држави уговорници, та држава уговорница може, при обрачунавању пореза на остали доходак или имовину тог резидента, да узме у обзир изузети доходак или имовину.

Члан 26. ЈЕДНАК ТРЕТМАН

1. Држављани државе уговорнице не подлежу у другој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем, посебно у односу на резидентност, којима држављани те друге државе уговорнице у истим условима, подлежу или могу подлећи. Ова одредба се, независно од одредаба члана 1. овог уговора, примењује и на лица која нису резиденти једне или обе државе уговорнице.

2. Опорезивање сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави уговорници од опорезивања предузећа те друге државе уговорнице која обављају исте делатности. Ова одредба не може се тумачити тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава лична ослобађања, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због личног статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.

3. Камата, ауторске накнаде, накнаде за техничке услуге и друге исплате које предузеће државе уговорнице плаћа резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве добити тог

предузећа, одбијају се под истим условима као да су плаћене резиденту првопоменуће државе, осим када се примењују одредбе члана 9. став 1, члана 11. став 7, члана 12. став 6. или члана 13. став 6. овог уговора. Такође, дугови предузећа државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве имовине тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су били уговорени с резидентом првопоменуће државе уговорнице.

4. Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или делимично поседују или контролишу, посредно или непосредно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави уговорници не подлежу опорезивању или обавези у вези с опорезивањем, које је друкчије или теже од опорезивања и обавеза у вези с опорезивањем коме друга слична предузећа првопоменуће државе уговорнице подлежу или могу подлећи.

5. Одредбе овог члана примењују се на порезе наведене у члану 2. овог уговора.

Члан 27. ПОСТУПАК ЗАЈЕДНИЧКОГ ДОГОВАРАЊА

1. Ако лице сматра да мере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу с одредбама овог уговора, оно може, без обзира на правна средства предвиђена законом тих држава уговорница, да изложи свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је резидент или, ако његов случај потпада под члан 26. став 1. овог уговора, оне државе уговорнице чији је држављанин. Случај мора бити изложен у року од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама овог уговора.

2. Ако надлежни орган сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настојаће да случај реши заједничким договором с надлежним органом друге државе уговорнице ради избегавања опорезивања које није у складу с овим уговором. Постигнути договор примењује се без обзира на временска ограничења у закону држава уговорница.

3. Надлежни органи држава уговорница настоје да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени овог уговора. Они се могу и заједнички саветовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овим уговором.

4. Надлежни органи држава уговорница могу непосредно међусобно општити, укључујући општење преко заједничке комисије коју чине они сами или њихови представници, ради постизања договора у смислу претходних ставова овог члана.

Члан 28. РАЗМЕНА ОБАВЕШТЕЊА

1. Надлежни органи држава уговорница размењују обавештења за која се може предвидети да ће бити од значаја за примену одредаба овог уговора или за администрирање или принудно извршење закона који се односе на порезе сваке врсте и описа које заводе државе уговорнице или њихове политичке јединице или јединице локалне самоуправе, ако опорезивање предвиђено тим законима није у супротности с овим уговором. Размена обавештења није ограничена чл. 1. и 2. овог уговора.

2. Обавештење примљено, на основу става 1. овог члана, од државе уговорнице сматра се тајном исто као и обавештење добијено према законима те државе уговорнице и може се саопштити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за разрез или наплату, принудно или судско извршење, решавање по жалбама, у односу на порезе наведене у ставу 1. овог члана или у односу на контролу напред наведеног. Та лица или органи користе обавештења само за те сврхе. Они могу саопштити обавештења у јавном судском поступку или у судским одлукама.

3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као обавеза државе уговорнице да:

1) предузима управне мере супротне законима или управној пракси те или друге државе уговорнице;

2) даје обавештења која се не могу добити на основу закона или у редовном управном поступку те или друге државе уговорнице;

3) даје обавештења која откривају трговинску, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или пословни поступак или обавештење чије би саопштење било супротно јавном поретку.

4. Уколико држава уговорница тражи обавештења у складу са овим чланом, друга држава уговорница ће користити своје мере да би прибавила тражена обавештења, чак и да тој другој држави уговорници та обавештења можда нису потребна за сопствене пореске сврхе. Обавеза садржана у претходној реченици подлеже ограничењима из става 3. овог члана, осим ако би та ограничења онемогућила државу уговорницу да даје обавештења само због тога што не постоји домаћа потреба за таквим обавештењима.

5. Одредбе става 3. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као могућност државе уговорнице да одбије давање обавештења само зато што обавештења поседује банка, друга финансијска институција, заступник или лице које ради у агенцији или у фидуцијарном својству или које има везе са власништвом интереса у лицу.

Члан 29.

ЧЛАНОВИ ДИПЛОМАТСКИХ МИСИЈА И КОНЗУЛАТА

Одредбе овог уговора не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија или конзулата предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних међународних уговора.

Члан 30.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Овај уговор ступа на снагу датумом слања, дипломатским путем, последњег од писмених обавештења којим држава уговорница обавештава да је окончала унутрашњи поступак за ступање на снагу овог уговора.

2. Овај уговор се примењује у односу на порезе на доходак који је остварен и на порезе на имовину која се поседује у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој Уговор ступа на снагу.

Члан 31.

ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА

1. Овај уговор остаје на снази док га не откаже једна од држава уговорница. Држава уговорница може отказати уговор дипломатским путем, достављањем писменог обавештења о престанку његовог важења, најкасније шест месеци пре краја било које календарске године после периода од пет година од дана ступања на снагу Уговора.

2. Овај уговор престаје да се примењује у односу на порезе на доходак који је остварен и на порезе на имовину која се поседује у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај уговор.

Сачињено у Аштани 28. дана августа 2015. године, у два оригинална примерка, на српском, казашком, руском и енглеском језику, сви текстови су подједнако веродостојни. У случају разлике између текстова, меродаван је енглески текст.

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
Жељко Сертић, с.р.

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН
Нурбах Рустемов, с.р.

У тренутку потписивања Уговора између Владе Републике Србије и Владе Републике Казахстан о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак и на имовину (у даљем тексту „Уговор”), доле потписани су се сагласили о следећим одредбама које чине саставни део овог уговора:

1. Подразумева се, да одредбе овог уговора ни у ком случају не спречавају државу уговорницу да примењује одредбе и мере свог домаћег закона против избегавања пореза или пореске евазије, без обзира да ли су описане као такве.

2. У односу на члан 14. став 4. овог уговора:

Утврђивање да ли акције компаније или упоредиви интереси у другим ентитетима који не издају акције (као што су партнерство, труст или други) више од 50 одсто своје вредности остварују непосредно или посредно од непокретности која се налази у другој држави уговорници се, уобичајено, врши упоређивањем вредности односне непокретности са вредношћу целокупне имовине компаније или других ентитета који не издају акције (као што су партнерство, труст или други) и то без узимања у обзир дугова и других обавеза компаније или других ентитета који не издају акције, као што су партнерство, труст или други (као и независно од чињенице да ли су обезбеђени хипотеком на непокретности о којој је у конкретном случају реч).

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

128

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о потврђивању Уговора између Републике Србије и Краљевине Норвешке о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак

Проглашава се Закон о потврђивању Уговора између Републике Србије и Краљевине Норвешке о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Петој седници Другог редовног заседања у 2015. години, 16. новембра 2015. године.

ПР број 143

У Београду, 17. новембра 2015. године

Председник Републике,
Томислав Николић, с.р.

ЗАКОН

о потврђивању Уговора између Републике Србије и Краљевине Норвешке о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Краљевине Норвешке о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак (у даљем тексту: Уговор), потписан 17. јуна 2015. године у Ослу, у оригиналу на српском, норвешком и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

УГОВОР

ИЗМЕЂУ

РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

КРАЉЕВИНЕ НОРВЕШКЕ

О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА
И СПРЕЧАВАЊУ ПОРЕСКЕ ЕВАЗИЈЕ У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ
НА ДОХОДАК

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

ВЛАДА КРАЉЕВИНЕ НОРВЕШКЕ

у жељи да закључе Уговор о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак, са циљем да створе стабилне услове за свеобухватни развој вредне сарадње и улагања између две земље, споразумеле су се о следећем:

ПРВО ПОГЛАВЉЕ
ПОЉЕ ПРИМЕНЕ УГОВОРА

Члан 1.

ЛИЦА НА КОЈА СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

Овај уговор примењује се на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

Члан 2.

ПОРЕЗИ НА КОЈЕ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

1. Овај уговор примењује се на порезе на доходак које заводи држава уговорница или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе, независно од начина наплате.

2. Порезима на доходак сматрају се сви порези који се заводе на укупан доходак или на делове дохотка, укључујући порезе на добитак од отуђења покретних ствари или непокретности, порезе на укупне износе зарада које исплаћују предузећа, као и порезе на прираст имовине.

3. Порези на које се примењује овај уговор су:

1) у Норвешкој:

(1) национални порез на доходак;

(2) окружни општински порез на доходак;

(3) општински порез на доходак;

(4) национални порез који се односи на доходак од истраживања и искоришћавања подморских извора нафте и на доходак од делатности и рада у вези са тим, укључујући и доходак од превоза нафтоводом произведене нафте; и

(5) национални порез на примања нерезидентних уметника;

(у даљем тексту: „норвешки порез”);

2) у Србији:

(1) порез на добит правних лица;

(2) порез на доходак грађана;

(у даљем тексту: „српски порез”).

4. Уговор се примењује и на исте или битно сличне порезе који се после датума потписивања овог уговора заведу поред или уместо постојећих пореза. Надлежни органи држава уговорница обавештавају једни друге о значајним променама извршеним у њиховим пореским законима.

ДРУГО ПОГЛАВЉЕ
ДЕФИНИЦИЈЕ

Члан 3.

ОПШТЕ ДЕФИНИЦИЈЕ

1. За потребе овог уговора:

1) израз „Норвешка” означава Краљевину Норвешку и укључује копнену територију, унутрашње воде, територијално море и

подручје ван територијалног мора где Краљевина Норвешка, сходно норвешком законодавству и у складу са међународним правом, може да врши своја права у односу на морско дно и подземље и њихова природна богатства; овај израз не обухвата Свалбард, Јан Мајен и норвешке зависне територије („Биланд”);

2) израз „Србија” означава Републику Србију, а употребљен у географском смислу означава територију Републике Србије;

3) изрази „држава уговорница” и „друга држава уговорница” означавају Норвешку или Србију, зависно од смисла;

4) израз „лице” обухвата физичко лице, компанију и свако друго друштво лица;

5) израз „компанија” означава правно лице или било који ентитет који се сматра правним лицем за пореске сврхе;

6) изрази „предузеће државе уговорнице” и „предузеће друге државе уговорнице” означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно предузеће којим управља резидент друге државе уговорнице;

7) израз „међународни саобраћај” означава саобраћај бродом, ваздухопловом или друмским возилом који обавља предузеће државе уговорнице, осим ако се саобраћај обавља бродом, ваздухопловом или друмским возилом искључиво између места у другој држави уговорници;

8) израз „надлежан орган” означава:

– у Норвешкој, министра финансија или министровог овлашћеног представника;

– у Србији, Министарство финансија или његовог овлашћеног представника;

9) израз „држављанин”, у односу на државу уговорницу, означава:

– физичко лице које има држављанство те државе уговорнице; и

– правно лице, партнерство или удружење које такав статус има на основу законодавства важећег у држави уговорници.

2. Када држава уговорница примењује Уговор, сваки израз који у њему није дефинисан има значење, осим ако контекст не захтева другачије, према закону те државе за потребе пореза на које се Уговор примењује и значење према важећим пореским законима које примењује та држава има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе.

Члан 4.

РЕЗИДЕНТ

1. Израз „резидент државе уговорнице”, за потребе овог уговора, означава лице које, према законима те државе, подлеже опорезивању у тој држави по основу свог пребивалишта, боравишта, места управе или другог мерила сличне природе, и укључује ту државу, њену политичку јединицу или јединицу локалне самоуправе. Овај израз не обухвата лице које у тој држави подлеже опорезивању само за доходак из извора у тој држави.

2. Ако је, према одредбама става 1. овог члана, физичко лице резидент обе државе уговорнице, његов се статус одређује на следећи начин:

1) сматра се да је резидент само државе у којој има стално место становања; ако има стално место становања у обе државе, сматра се да је резидент само државе са којом су његове личне и економске везе тешње (средиште животних интереса);

2) ако не може да се одреди у којој држави има средиште животних интереса или ако ни у једној држави нема стално место становања, сматра се да је резидент само државе у којој има уобичајено место становања;

3) ако има уобичајено место становања у обе државе или га нема ни у једној од њих, сматра се да је резидент само државе чији је држављанин;

4) ако је држављанин обе државе или ниједне од њих, надлежни органи држава уговорница решиће питање заједничким договором.

3. Ако је, према одредбама става 1. овог члана лице, осим физичког, резидент обе државе уговорнице, надлежни органи држава уговорница настоје да заједничким договором одреде државу

уговорницу чијим резидентом се сматра то лице за потребе уговора, имајући у виду његово место стварне управе, место у којем је оно основано или на други начин конституисано, или било које друге важне чињоце. У одсуству таквог договора, то лице нема право на било коју олакшицу или изузимање од пореза предвиђено овим уговором, осим у мери и на такав начин који могу договорити надлежни органи држава уговорница.

Члан 5. СТАЛНА ПОСЛОВНА ЈЕДИНИЦА

1. Израз „стална пословна јединица”, за потребе овог уговора, означава стално место преко кога предузеће потпуно или делимично обавља пословање.

2. Под изразом „стална пословна јединица” подразумева се нарочито:

- 1) место управе;
- 2) огранак;
- 3) пословница;
- 4) фабрика;
- 5) радионица; и
- 6) рудник, извор нафте или гаса, каменолом или друго место вађења природних богатстава.

3. Градилиште или грађевински или монтажни рад чини сталну пословну јединицу само ако траје дуже од 9 месеци.

4. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, ако предузеће државе уговорнице пружа услуге у другој држави уговорници:

– преко физичког лица које борави у тој другој држави у периоду или периодима који укупно прелазе 183 дана у периоду од било којих дванаест месеци, а више од 50 одсто бруто прихода који се приписује активним пословним делатностима предузећа у том периоду или периодима се остварује од услуга које се пружају у тој другој држави преко тог физичког лица, или

– у периоду или периодима који укупно прелазе 183 дана у периоду од било којих дванаест месеци, а те услуге се пружају за исти рад или повезане радове преко једног или више физичких лица који бораве и пружају те услуге у тој другој држави

сматра се да се делатности које се у тој другој држави обављају приликом пружања услуга, обављају преко сталне пословне јединице предузећа која се налази у тој другој држави, осим ако су те услуге ограничене на услуге наведене у ставу 6. овог члана које, ако би се пружале преко сталног места пословања, не би ово стално место пословања чиниле сталном пословном јединицом према одредбама тог става. За потребе овог става, услуге које у име предузећа пружа физичко лице не сматра се да их, преко тог лица, пружа друго предузеће, осим ако то друго предузеће не надзире, руководи или контролише начин на који физичко лице пружа те услуге.

5. За потребе ст. 3. и 4. овог члана, ако је предузеће државе уговорнице које пружа услуге у другој држави уговорници, у току неког временског периода, повезано са другим предузећем које у тој другој држави пружа суштински сличне услуге за исти рад или за повезане радове, преко једног или више физичких лица која, у току тог периода, бораве и пружају те услуге у тој држави, сматра се да првопоменуто предузеће у току тог временског периода, преко тих физичких лица, пружа услуге у другој држави, за исти рад или за повезане радове. За потребе претходне реченице, предузеће је повезано са другим предузећем ако једно предузеће посредно или непосредно контролише друго предузеће или и једно и друго предузеће, посредно или непосредно, контролишу иста лица, независно од тога да ли су та лица резиденти једне или друге државе уговорнице.

6. Изузетно од претходних одредаба овог члана, под изразом „стална пословна јединица” не подразумева се:

1) коришћење објеката и опреме искључиво у сврхе ускладиштења, излагања или испоруке добара или робе која припада предузећу;

2) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху ускладиштења, излагања или испоруке;

3) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво са сврхом да је друго предузеће преради;

4) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прибављања обавештења за предузеће;

5) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху обављања, за предузеће, сваке друге делатности која има припремни или помоћни карактер;

6) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху делатности наведених у тач. 1) до 5) овог става у било којој комбинацији, под условом да је укупна делатност сталног места пословања која настаје из ове комбинације припремног или помоћног карактера.

7. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, када лице – осим заступника са самосталним статусом на кога се примењује став 8. овог члана – ради у име предузећа и има и уобичајено користи у држави уговорници овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, сматра се да то предузеће има сталну пословну јединицу у тој држави у односу на делатности које то лице обавља за предузеће, осим ако су делатности тог лица ограничене на делатности наведене у ставу 6. овог члана које, ако би се обављале преко сталног места пословања, не би ово стално место пословања чиниле сталном пословном јединицом према одредбама тог става.

8. Не сматра се да предузеће има сталну пословну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове преко посредника, генералног комисионог заступника или другог представника са самосталним статусом ако та лица делују у оквиру своје редовне пословне делатности.

9. Чињеница да компанија која је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом компаније која је резидент друге државе уговорнице или која обавља пословање у тој другој држави (преко сталне пословне јединице или на други начин), сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном пословном јединицом друге компаније.

ТРЕЋЕ ПОГЛАВЉЕ ОПОРЕЗИВАЊЕ ДОХОТКА

Члан 6.

ДОХОДАК ОД НЕПОКРЕТНОСТИ

1. Доходак који резидент државе уговорнице оствари од непокретности (укључујући доходак од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.

2. Израз „непокретност” има значење према закону државе уговорнице у којој се односна непокретност налази. Овај израз у сваком случају обухвата припатке непокретности, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примењују одредбе општег закона о земљишној својини, плодоуживање непокретности и права на променљива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или за право на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава; бродови, ваздухоплови и друмска возила не сматрају се непокретностима.

3. Одредба става 1. овог члана примењује се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретности.

4. Одредбе ст. 1. и 3. овог члана примењују се и на доходак од непокретности предузећа и на доходак од непокретности која се користи за обављање самосталних личних делатности.

Члан 7.

ДОБИТ ОД ПОСЛОВАЊА

1. Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави, али само до износа који се приписује тој сталној пословној јединици.

2. Зависно од одредбе става 3. овог члана, када предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној пословној јединици приписује добит коју би могла да оствари да је била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним делатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална пословна јединица.

3. При одређивању добити сталне пословне јединице, као одбици признају се трошкови који су учињени за потребе сталне пословне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална пословна јединица или на другом месту.

4. Ако је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној пословној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа на његове посебне делове, решење из става 2. овог члана не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује; усвојени метод расподеле треба да буде такав да резултат буде у складу с начелима која су садржана у овом члану.

5. Сталној пословној јединици не приписује се добит ако та стална пословна јединица само купује добра или робу за предузеће.

6. За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној пословној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако постоји оправдан и довољан разлог да се поступи друкчије.

7. Када добит обухвата делове дохотка који су регулисани посебним члановима овог уговора, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8. МЕЂУНАРОДНИ САОБРАЋАЈ

1. Добит предузећа државе уговорнице од обављања међународног саобраћаја бродовима, ваздухопловима или друмским возилима опорезује се само у тој држави.

2. Добит предузећа државе уговорнице, од коришћења, одржавања или давања у закуп контејнера (укључујући приколице, барже и одговарајућу опрему за превоз контејнера) које то предузеће користи за превоз добара или робе у међународном саобраћају, опорезује се само у тој држави ако је такво коришћење, одржавање или давање у закуп допунска делатност у односу на обављање међународног саобраћаја бродовима, ваздухопловима или друмским возилима или је повремено повезано са обављањем међународног саобраћаја бродовима, ваздухопловима или друмским возилима.

3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана примењују се и на добит од учешћа у пулу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

Члан 9. ПОВЕЗАНА ПРЕДУЗЕЋА

1. Ако

1) предузеће државе уговорнице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или

2) иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице

и ако су и у једном и у другом случају, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови који се разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

2. Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те државе добит за коју је предузеће друге државе уговорнице опорезовано у тој другој држави, и сходно томе је опорезује, и ако је тако

укључена добит она добит коју би предузеће првопоменуто државе остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа, та друга држава врши одговарајућу корекцију износа пореза који је у њој утврђен на ту добит. Приликом вршења те корекције, водиће се рачуна о осталим одредбама овог уговора и, ако је то потребно, надлежни органи државе уговорнице међусобно ће се консултовати.

Члан 10. ДИВИДЕНДЕ

1. Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Дивиденде се могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник дивиденди резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од:

1) 5 одсто бруто износа дивиденди ако је стварни власник компанија (изузимајући партнерство) која непосредно има најмање 25 одсто капитала компаније која исплаћује дивиденде;

2) 10 одсто бруто износа дивиденди у свим другим случајевима.

Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

3. Изузетно од одредаба става 2. овог члана, ако дивиденде оствари и стварно поседује влада државе уговорнице, дивиденде се опорезују само у тој држави. За потребе овог става, израз „влада државе уговорнице” укључује:

1) У Норвешкој:

(1) Централну банку Норвешке;

(2) Владин глобални пензионери фонд; и

(3) било који ентитет који у потпуности или претежно поседује или оснива Влада Норвешке који, повремено, могу договорити надлежни органи држава уговорница;

2) У Србији:

(1) Народну банку Србије; и

(2) било који ентитет који у потпуности или претежно поседује или оснива Влада Србије који, повремено, могу договорити надлежни органи држава уговорница.

4. Израз „дивиденде”, у овом члану, означава доходак од акција или других права учешћа у добити која нису потраживања дуга, као и доходак од других права компаније који је порески изједначен са дохотком од акција у законима државе чији је резидент компанија која врши расподелу, као и доходак од аранжмана који даје право на учешће у добити, у мери у којој је то тако предвиђено законима државе уговорнице у којој доходак настаје.

5. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави или обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

6. Ако компанија која је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава не може да заведе порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако су те дивиденде исплаћене резиденту те друге државе или ако акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази која се налази у тој другој држави, нити да нерасподељену добит компаније опорезује порезом на нерасподељену добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподељена добит у потпуности или делимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави.

7. Одредбе овог члана не примењују се ако је главни разлог или један од главних разлога ма ког лица које се бави емитовањем

или преносом акција или других права на основу којих се дивиденде исплаћују, био коришћење погодности овог члана, путем емитовања или преноса.

Члан 11. КАМАТА

1. Камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Камата се може опорезивати и у држави уговорници у којој настаје, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник камате резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа камате.

3. Изузетно од одредбе става 2. овог члана, камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице опорезује се само у тој другој држави ако је прималац стварни власник камате и ако камату оствари:

1) влада друге државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе;

2) централна или народна банка друге државе уговорнице;

3) финансијска институција коју контролише или претежно поседује влада друге државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.

4. Израз „камата”, у овом члану, означава доходак од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су обезбеђена залогом и да ли се на основу њих стиче право на учешће у добити дужника, а нарочито доходак од државних хартија од вредности и доходак од обвезница или записа, укључујући премије и награде на такве хартије од вредности, обвезнице или записе. Казнена камата не сматра се каматом за сврхе овог члана.

5. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави или ако обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а потраживање дуга на које се плаћа камата је стварно повезано с том сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се примењују, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

6. Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатилац камате резидент те државе. Када лице које плаћа камату, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална пословна јединица или стална база, сматра се да камата настаје у држави у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

7. Ако износ камате, због посебног односа између платиоца камате и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживање дуга за које се она плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца камате и стварног власника, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

8. Одредбе овог члана не примењују се ако је главни разлог или један од главних разлога ма ког лица које се бави заснивањем или преносом потраживања дуга за које се плаћа камата, био коришћење погодности овог члана, путем заснивања или преноса.

Члан 12. АУТОРСКЕ НАКНАДЕ

1. Ауторске накнаде које настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Ауторске накнаде могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је

стварни власник ауторских накнада резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од:

1) 5 одсто бруто износа ауторских накнада наведених у подставу 1) става 3. овог члана;

2) 10 одсто бруто износа ауторских накнада наведених у подставу 2) става 3. овог члана.

3. Израз „ауторске накнаде”, у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада:

1) за коришћење или за право коришћења ауторског права на књижевно, уметничко или научно дело, укључујући биоскопске филмове и филмове или траке за телевизију или радио; и

2) за коришћење или за право коришћења патента, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или поступка или за коришћење или за право коришћења индустријске, комерцијалне или научне опреме или за обавештења која се односе на индустријска, комерцијална или научна искуства.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају, преко сталне пословне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

5. Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе. Када лице које плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне пословне јединице или сталне базе, сматра се да ауторске накнаде настају у држави у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

6. Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

7. Одредбе овог члана не примењују се ако је главни разлог или један од главних разлога ма ког лица које се бави остваривањем или преносом права на основу којих се ауторске накнаде плаћају, био коришћење погодности овог члана, путем остваривања или преноса.

Члан 13. КАПИТАЛНИ ДОБИТАК

1. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретности наведене у члану 6. овог уговора, а која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Добитак од отуђења покретних ствари које чине део пословне имовине сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретних ствари које припадају сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне пословне јединице (саме или заједно с целим предузећем) или сталне базе, може се опорезивати у тој другој држави.

3. Добитак који оствари предузеће државе уговорнице од отуђења бродова, ваздухоплова или друмских возила који се користе у међународном саобраћају или од покретних ствари које служе за коришћење тих бродова, ваздухоплова или друмских возила опорезује се само у тој држави.

4. Добитак који оствари предузеће државе уговорнице од отуђења контејнера (укључујући приколице, барже и одговарајућу опрему за превоз контејнера) који су наведени у члану 8. став 2. овог уговора опорезује се само у тој држави, без обзира да ли контејнери чине део пословне имовине сталне пословне јединице коју тај резидент има у другој држави уговорници.

5. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења акција или упоредивих интереса било које врсте који више од 50 одсто своје вредности остварују непосредно или посредно од непрекретности која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

6. Добитак од отуђења имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2, 3, 4. и 5. овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.

Члан 14. САМОСТАЛНЕ ЛИЧНЕ ДЕЛАТНОСТИ

1. Доходак који оствари резидент државе уговорнице од професионалних делатности или од других самосталних делатности опорезује се само у тој држави, осим:

1) ако за обављање својих делатности има сталну базу коју редовно користи у другој држави уговорници; у том случају, само део дохотка који се приписује тој сталној бази опорезује се у тој другој држави уговорници; или

2) ако борави у другој држави уговорници у периоду или у периодима који укупно трају 183 дана или дуже у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години; у том случају, само део дохотка који се остварује од делатности које се обављају у тој другој држави уговорници опорезује се у тој другој држави.

2. Израз „професионалне делатности” посебно обухвата самосталне научне, књижевне, уметничке, образовне или наставне делатности, као и самосталне делатности лекара, адвоката, инжењера, архитеката, стоматолога и рачуновођа.

Члан 15. РАДНИ ОДНОС

1. Зависно од одредаба чл. 16, 18. и 19. овог уговора, зараде, накнаде и друга слична примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа опорезују се само у тој држави, осим ако се рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, таква примања која се у њој остварују могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Изузетно од одредбе става 1. овог члана, примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у првопоменутој држави:

1) ако прималац борави у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години, и

2) ако се примања исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе, и

3) ако примања не падају на терет сталне пословне јединице или сталне базе коју послодавац има у другој држави, и

4) ако се не ради о радном односу по основу изнајмљивања радника.

3. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања која се остваре из радног односа обављеног на броду, ваздухоплову или друмском возилу у међународном саобраћају опорезују се само у држави резидентности примаоца.

4. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања која оствари резидент државе уговорнице из радног односа који је непосредно повезан са градилиштем или грађевинским или монтажним радом у другој држави уговорници који, на основу одредаба члана 5. став 3. овог уговора, не чине сталну пословну јединицу послодавца који исплаћује примања или у чије име су примања исплаћена опорезују се само у првопоменутој држави.

Члан 16. ПРИМАЊА ДИРЕКТОРА

Примања директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице, у својству члана одбора директора или слично органа компаније која је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

Члан 17. ИЗВОЂАЧИ И СПОРТИСТИ

1. Изузетно од одредаба чл. 14. и 15. овог уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице као извођач од лично обављања делатности позоришног, филмског, радио или телевизијског уметника, музичара или спортисте у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Ако доходак од лично обављених делатности извођача или спортисте не припада лично извођачу или спортисти него другом лицу, тај доходак се, изузетно од одредаба чл. 7, 14. и 15. овог уговора, може опорезивати у држави уговорници у којој су обављене делатности извођача или спортисте.

3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана, не примењују се на доходак који извођачи или спортисти остваре од делатности које се обављају у држави уговорници ако се посета тој држави у потпуности или углавном финансира из јавних фондова једне или обе државе уговорнице или њихових политичких јединица или јединица локалне самоуправе, или су делатности обављене у оквиру програма културне или спортске размене који су одобриле обе државе уговорнице. У том случају, доходак се опорезује само у држави уговорници чије је уметник или извођач резидент.

Члан 18. ПЕНЗИЈЕ, АНУИТЕТИ, ПЛАЊАЊА ПО ОСНОВУ СИСТЕМА СОЦИЈАЛНОГ ОСИГУРАЊА И АЛИМЕНТАЦИЈА

1. Пензије, ануитети и друга слична плаћања, укључујући плаћања по основу система социјалног осигурања која настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Таква плаћања могу се опорезивати и у држави у којој настају, али тако разрезан порез не може прећи 15 одсто бруто износа плаћања.

3. Израз „ануитет” означава одређену суму која се физичком лицу периодично исплаћује у одређеним роковима у току живота или у току утврђеног или одређивог временског периода, на основу обавезе на таква плаћања као одговарајућа и потпуна накнада у новцу или новчаној вредности.

4. Алиментација и друга плаћања у вези са издржавањем која се исплаћују резиденту државе уговорнице опорезују се само у тој држави. Алиментација или друга плаћања у вези са издржавањем која резидент државе уговорнице исплаћује резиденту друге државе уговорнице опорезују се, у мери у којој се она не признају као олакшица исплатиоцу, само у првопоменутој држави.

Члан 19. ДРЖАВНА СЛУЖБА

1. 1) Зараде, накнаде и друга слична примања, осим пензије, које плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе физичком лицу, за услуге учињене тој држави или тој политичкој јединици или јединици локалне самоуправе, опорезују се само у тој држави.

2) Зараде, накнаде и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако су услуге учињене у тој држави, а физичко лице је резидент те државе које је:

– држављанин те државе; или
– које није постало резидент те државе само због вршења услуга.

2. Одредбе чл. 15, 16. и 17. овог уговора примењују се на зараде, накнаде и друга слична примања, за услуге учињене у вези са привредном делатношћу државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.

Члан 20.
СТУДЕНТИ

Студент или лице на стручној обуци које је непосредно пре одласка у државу уговорницу било резидент или је резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави искључиво ради образовања или обучавања, не опорезује се у тој држави за примања која добија за издржавање, образовање или обучавање, под условом да су та примања из извора ван те државе.

Члан 21.
ОФШОР ДЕЛАТНОСТИ

1. Одредбе овог члана примењују се изузетно од било које друге одредбе овог уговора.

2. Лице које је резидент државе уговорнице и која обавља офшор делатности у другој држави уговорници у вези са истраживањем или искоришћавањем морског дна или подземља или њихових природних богатстава која се налазе у тој другој држави, у односу на те делатности сматра се, сходно ст. 3. и 4. овог члана, да обавља пословање у тој другој држави преко сталне пословне јединице која се у њој налази.

3. Одредбе става 2. и става 6. подстав 2) овог члана не примењују се ако се делатности обављају у периоду који не прелази укупно 30 дана у периоду од било којих дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години. Међутим, за потребе овог става овог члана:

1) сматра се, да делатности које обавља предузеће које је повезано са другим предузећем обавља предузеће са којим је повезано, ако су односне делатности суштински исте као оне које обавља последње поменуто предузеће.

2) предузеће је повезано са другим предузећем ако једно предузеће посредно или непосредно контролише друго предузеће или и једно и друго предузеће, посредно или непосредно, контролишу иста лица, независно од тога да ли су та лица резиденти једне или друге државе уговорнице.

4. Добит коју оствари предузеће државе уговорнице од превоза залиха или особља на локацију или између локација на којима се у држави уговорници обављају делатности у вези са истраживањем или искоришћавањем морског дна или подземља или њихових природних богатстава, или од коришћења тегљача и других бродова као помоћ тим делатностима опорезују се само у држави уговорници чији је резидент предузеће.

5. 1) зависно од одредбе подстава 2) овог става, зараде, накнаде и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице из радног односа који је повезан са истраживањем или искоришћавањем морског дна или подземља или њихових природних богатстава која се налазе у другој држави уговорници могу се, у мери у којој се радни однос обавља офшор у тој другој држави, опорезивати у тој другој држави. Таква примања опорезују се само у првопоменутој држави ако се радни однос обавља офшор за послодавца који није резидент друге државе и под условом да се радни однос обавља у периоду или периодима који укупно не прелазе 30 дана у периоду од било којих дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години.

2) зараде, накнаде и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице из радног односа обављеног на броду или ваздухоплову који се користи за превоз залиха или особља или између локација на којима се у држави уговорници обављају делатности у вези са истраживањем или искоришћавањем морског дна или подземља или њихових природних богатстава или из радног односа обављеног на тегљачу или другом броду који се користе као помоћ тим делатностима опорезују се само у првопоменутој држави.

6. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења:

1) права истраживања или искоришћавања; или

2) имовине која се налази у другој држави уговорници а која се користи у вези са истраживањем или искоришћавањем морског дна или подземља или њихових природних богатстава која се налазе у тој другој држави; или

3) акција или упоредивих интереса било које врсте које своју вредност или већи део своје вредности остварују непосредно или посредно од тих права или те имовине или од тих права и те имовине заједно,

може се опорезивати у тој другој држави.

У овом ставу овог члана уговора, израз „права истраживања или искоришћавања означавају право на добитак од истраживања или искоришћавања морског дна или подземља или њихових природних богатстава у другој држави уговорници, укључујући право на камату или друге погодности од тог добитка.

Члан 22.
ОСТАЛИ ДОХОДАК

1. Делови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира на то где настају, који нису регулисани у претходним члановима овог уговора опорезују се само у тој држави.

2. Одредба става 1. овог члана не примењује се на доходак, осим на доходак од непокретности дефинисане у ставу 2. члана 6. овог уговора, ако прималац тог дохотка – резидент државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази или ако у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се у њој налази, а право или имовина на основу којих се доходак плаћа стварно су повезани са сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се, према потреби, примењују одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

3. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, делови дохотка резидента државе уговорнице који нису регулисани у претходним члановима овог уговора, а који настају у другој држави уговорници, могу се опорезивати и у тој другој држави.

4. Одредбе овог члана не примењују се ако је главни разлог или један од главних разлога ма ког лица које се бави остваривањем или преносом права на основу којих се доходак плаћа, био коришћење погодности овог члана, путем остваривања или преноса.

ЧЕТВРТО ПОГЛАВЉЕ
МЕТОДИ ЗА ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

Члан 23.
ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. У Норвешкој се двоструко опорезивање отклања на следећи начин:

У складу са одредбама норвешких закона који се односе на одобравање кредита у односу на норвешки порез, за порез који се плаћа на територији изван Норвешке, који не утиче на општи принцип из овог члана –

1) Ако резидент Норвешке остварује доходак који се, у складу с одредбама овог уговора, може опорезивати у Србији, Норвешка одобрава као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је на тај доходак плаћен у Србији.

Тај одбитак не може бити већи од дела пореза на доходак, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара дохотку који се може опорезивати у Србији.

2) Ако је, у складу с неком одредбом Уговора, доходак који оствари резидент Норвешке изузет од опорезивања у Норвешкој, Норвешка може да укључи тај доходак у пореску основицу, али и да одобри одбитак од норвешког пореза на доходак, онај део пореза на доходак који одговара дохотку који се оствари из Србије.

2. У Србији се двоструко опорезивање отклања на следећи начин:

1) Ако резидент Србије остварује доходак који се, у складу с одредбама овог уговора, може опорезивати у Норвешкој, Србија одобрава као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у Норвешкој.

Тај одбитак не може бити већи од дела пореза на доходак, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара дохотку који се може опорезивати у Норвешкој.

2) Ако је, у складу с неком одредбом Уговора, доходак који оствари резидент Србије изузет од опорезивања у Србији, Србија може, при обрачунавању пореза на остали доходак тог резидента, да узме у обзир изузети доходак.

ПЕТО ПОГЛАВЉЕ ПОСЕБНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 24. ЈЕДНАК ТРЕТМАН

1. Држављани државе уговорнице не подлежу у другој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем, посебно у односу на резидентност, којима држављани те друге државе у истим условима, подлежу или могу подлећи. Ова одредба се, независно од одредаба члана 1. овог уговора, примењује и на лица која нису резиденти једне или обе државе уговорнице.

2. Лица без држављанства која су резиденти државе уговорнице не подлежу у било којој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези са опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези са опорезивањем којима држављани те државе у истим условима, посебно у односу на резидентност, подлежу или могу подлећи.

3. Опорезивање сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обављају исте делатности. Ова одредба не може се тумачити тако да обавезује државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава лична ослобађања, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због личног статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.

4. Камата, ауторске накнаде и друге исплате које предузеће државе уговорнице плаћа резиденту друге државе уговорнице, при утврђивању опорезиве добити тог предузећа, одбијају се под истим условима као да су плаћене резиденту првопоменуте државе, осим када се примењују одредбе члана 9. став 1, члана 11. став 7. или члана 12. став 6. овог уговора.

5. Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или делимично поседују или контролишу, посредно или непосредно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави уговорници не подлежу опорезивању или обавези у вези са опорезивањем, које је друкчије или теже од опорезивања и обавеза у вези са опорезивањем коме друга слична предузећа првопоменуте државе подлежу или могу подлећи.

6. Одредбе овог члана примењују се, изузетно од одредаба члана 2. овог уговора, на порезе сваке врсте и описа.

Члан 25. ПОСТУПАК ЗАЈЕДНИЧКОГ ДОГОВАРАЊА

1. Ако лице сматра да мере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да не буде опорезовано у складу с одредбама овог уговора, оно може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законом тих држава, да изложи свој случај надлежном органу државе уговорнице чији је резидент или, ако његов случај потпада под члан 24. став 1. овог уговора оне државе уговорнице чији је држављанин. Случај мора бити изложен у року од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама овог уговора.

2. Ако надлежни орган сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настојаће да случај реши заједничким договором с надлежним органом друге државе уговорнице ради избегавања опорезивања које није у складу с овим уговором. Постигнути договор примењује се без обзира на временска ограничења у унутрашњем закону држава уговорница.

3. Надлежни органи држава уговорница настоје да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени овог уговора. Они се могу и заједнички саветовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овим уговором.

4. Надлежни органи држава уговорница могу непосредно међусобно општити, укључујући општење преко заједничке комисије коју чине они сами или њихови представници, ради постизања договора у смислу претходних ставова овог члана.

Члан 26. РАЗМЕНА ОБАВЕШТЕЊА

1. Надлежни органи држава уговорница размењују обавештења за која се може предвидети да ће бити од значаја за примену одредаба овог уговора или за администрирање или принудно извршење унутрашњих закона који се односе на порезе сваке врсте и описа које заводе државе уговорнице или њихове политичке или административне јединице или јединице локалне самоуправе, ако опорезивање предвиђено тим законима није у супротности с овим уговором. Размена обавештења није ограничена чл. 1. и 2. овог уговора.

2. Обавештење примљено, на основу става 1. овог члана, од државе уговорнице сматра се тајном исто као и обавештење добијено према унутрашњим законима те државе и може се саопштити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за разрез или наплату, принудно или судско извршење, решавање по жалбама, у односу на порезе наведене у ставу 1. овог члана или у односу на контролу напред наведеног. Та лица или органи користе обавештења само за те сврхе. Они могу саопштити обавештења у јавном судском поступку или у судским одлукама. Изузетно од наведеног, обавештења примљена од државе уговорнице могу се користити за друге сврхе, када се таква обавештења, по законима обе државе уговорнице, могу користити за друге сврхе и, када надлежни орган државе која даје обавештење одобри такво коришћење.

3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као обавеза државе уговорнице да:

1) предузима управне мере супротне законима или управној пракси те или друге државе уговорнице;

2) даје обавештења која се не могу добити на основу закона или у редовном управном поступку те или друге државе уговорнице;

3) даје обавештења која откривају трговинску, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или пословни поступак или обавештење чије би саопштење било супротно јавном поретку.

4. Уколико држава уговорница тражи обавештења у складу са овим чланом, друга држава уговорница ће користити своје мере да би прибавила тражена обавештења, чак и да тој другој држави та обавештења можда нису потребна за сопствене пореске сврхе. Обавеза садржана у претходној реченици подлеже ограничењима из става 3. овог члана, осим ако би та ограничења онемогућила државу уговорницу да даје обавештења само због тога што не постоји домаћа потреба за таквим обавештењима.

5. Одредбе става 3. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као могућност државе уговорнице да одбије давање обавештења само зато што обавештења поседује банка, друга финансијска институција, заступник или лице које ради у агенцији или у фидуцијарном својству или које има везе са власништвом интереса у лицу.

Члан 27. ЧЛАНОВИ ДИПЛОМАТСКИХ МИСИЈА И КОНЗУЛАТА

1. Одредбе овог уговора не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија или конзулата предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора.

2. Ако се доходак, због пореских повластица које се одобравају члановима дипломатских мисија и конзулата предвиђених општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора, не опорезује у држави пријема, право опорезивања припада држави пошиљаоца.

ШЕСТО ПОГЛАВЉЕ ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 28. СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Државе уговорнице дипломатским путем писмено обавештавају једна другу о окончању поступака предвиђених њиховим унутрашњим законима за ступање на снагу овог уговора.

2. Овај уговор ступа на снагу датумом последњег од тих обавештења, а његове одредбе се примењују у односу на порезе на доходак који је остварен у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој Уговор ступа на снагу.

3. Ступањем на снагу овог уговора, у односима између Републике Србије и Краљевине Норвешке престаје да важи Споразум између Социјалистичке Федеративне Републике Југославије и Краљевине Норвешке о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и имовину, потписан у Ослу 1. септембра 1983. године, а његове одредбе престају да се примењују датумом почетка примене овог уговора, у складу са одредбом става 2. овог члана.

Члан 29. ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА

Овај уговор остаје на снази у неограниченом временском периоду, али држава уговорница може, 30. јуна или пре 30. јуна било које календарске године која почиње након истека периода од пет година од његовог ступања на снагу, другој држави уговорници, дипломатским путем, доставити писмено обавештење о престанку важења. У том случају, овај уговор престаје да се примењује у односу на порезе на доходак који је остварен у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај уговор.

Сачињено у Ослу овог 17. дана јуна 2015. године, у два оригинална примерка, на српском, норвешком и енглеском језику, с тим што су оба примерка подједнако веродостојна. У случају разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
Душан Вујовић, с.р.

ЗА ВЛАДУ
КРАЉЕВИНЕ НОРВЕШКЕ
Сив Јенсен, с.р.

ПРОТОКОЛ

У тренутку потписивања Уговора између Републике Србије и Краљевине Норвешке о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак (у даљем тексту „Уговор”), доле потписани су се сагласили о следећим одредбама које чине саставни део овог уговора:

1. У вези са чл. 11. и 12. овог уговора, подразумева се да ако, после потписивања овог уговора, Србија потпише уговор о избегавању двоструког опорезивања и спречавању пореске евазије у односу на порезе на доходак са трећом државом која је чланица Европске уније, а тај уговор предвиђа ниже пореске стопе на камату или ауторске накнаде од стопа предвиђених у овом уговору, надлежни органи обе државе уговорнице ће се срести што је могуће пре, ради разматрања одговарајућег смањења стопа у односним члановима овог уговора.

2. У вези са чланом 11. став 3. овог уговора, подразумева се да, у случају Норвешке, израз „Влада државе уговорнице”, укључује Владин глобални пензион фонд.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај протокол

Сачињено у Ослу 17. дана јуна 2015. године, у два оригинална примерка, на српском, норвешком и енглеском језику, с тим што су оба примерка подједнако веродостојна. У случају разлике у тумачењу, меродаван је енглески текст.

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
Душан Вујовић, с.р.

ЗА ВЛАДУ
КРАЉЕВИНЕ НОРВЕШКЕ
Сив Јенсен, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

129

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Савета министара Босне и Херцеговине о изградњи међудржавног моста преко реке Дрине са пратећим путним објектима на локацији Љубовија–Братунац

Проглашава се Закон о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Савета министара Босне и Херцеговине о изградњи међудржавног моста преко реке Дрине са пратећим путним објектима на локацији Љубовија–Братунац, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Шестој седници Другог редовног заседања у 2015. години, 20. новембра 2015. године.

ПР број 149
У Београду, 26. новембра 2015. године

Председник Републике,
Томислав Николић, с.р.

ЗАКОН

о потврђивању Споразума између Владе Републике Србије и Савета министара Босне и Херцеговине о изградњи међудржавног моста преко реке Дрине са пратећим путним објектима на локацији Љубовија–Братунац

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Владе Републике Србије и Савета министара Босне и Херцеговине о изградњи међудржавног моста преко реке Дрине са пратећим путним објектима на локацији Љубовија–Братунац, сачињен у Београду 3. јула 2015. године, у оригиналу на српском језику и на службеним језицима у Босни и Херцеговини (босанском, хрватском и српском језику).

Члан 2.

Текст Споразума између Владе Републике Србије и Савета министара Босне и Херцеговине о изградњи међудржавног моста преко реке Дрине са пратећим путним објектима на локацији Љубовија–Братунац у оригиналу на српском језику гласи:

**СПОРАЗУМ
ИЗМЕЋУ
ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ**

**И
САВЕТА МИНИСТРА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
О ИЗГРАДЊИ МЕЃУДРЖАВНОГ МОСТА ПРЕКО РЕКЕ
ДРИНЕ**

**СА ПРАТЕЋИМ ПУТНИМ ОБЈЕКТИМА
НА ЛОКАЦИЈИ ЉУБОВИЈА–БРАТУНАЦ**

– Влада Републике Србије и
– Савет министара Босне и Херцеговине (у даљем тексту:
уговорне стране),

узимајући у обзир утицај изградње инфраструктурних објеката којима се унапређује повезаност саобраћајних праваца уговорних страна, као и повезивање тих праваца са саобраћајном мрежом држава чланица Европске уније, на развој међусобне привредне сарадње, а

ценећи да за обе државе велики значај има изградња новог међудржавног моста преко реке Дрине на локацији Љубовија (општина Љубовија, Република Србија) – Братунац (општина Братунац, Босна и Херцеговина), те

узимајући о обзир „Протокол о сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Републике Српске о изградњи моста преко реке Дрине, на локацији Љубовија–Братунац, са приступним саобраћајницама и заједничким граничним прелазом“, потписан у Бања Луци, 11. септембра 2013. године (у даљем тексту Протокол), споразумеле су се како следи:

**Члан 1.
Основне одредбе**

Овим споразумом се уређују основе сарадње и заједничке изградње моста преко реке Дрине, са пратећим путним објектима, на локацији Љубовија–Братунац (у даљем тексту: објекти), те координација и усклађивање припрема за изградњу објеката.

Питања везана за изградњу и успостављање граничног прелаза, уговорне стране ће уредити посебним споразумом.

Изградња граничних прелаза и приступних саобраћајница ће пратити динамику изградње моста.

**Члан 2.
Пројектовање, припрема и изградња**

Уговорне стране ће обезбедити усклађивање свих пројектних појединости око изградње и свих радова потребних за изградњу моста, те су сагласне да се за мост изда једна грађевинска дозвола, коју издаје надлежни орган Републике Србије уз претходну сагласност надлежног органа у Босни и Херцеговини, и то на основу локацијских услова издатих од надлежног органа Републике Србије и локацијских услова издатих од надлежног органа у Босни и Херцеговини. У поступку издавања сагласности надлежног органа у Босни и Херцеговини спровешће се поступак у складу са прописима у Босни и Херцеговини, уважавајући законом прописане услове за поступак издавања грађевинске дозволе.

Инспекцијски надзор за време изградње моста, обављају договорно представници надлежних служби Републике Србије и Босне и Херцеговине.

Технички преглед моста ће извршити Комисија за технички преглед, коју чине представници обе уговорне стране, а употребну дозволу ће издати надлежни орган Републике Србије, уз сагласност надлежног органа у Босни и Херцеговини.

Припрема и изградња моста ће се изводити у складу са важећим законским прописима обе уговорне стране.

Уговорне стране су се сагласиле да ће за изградњу моста и стручни надзор бити расписан јавни конкурс према прописима Републике Србије.

**Члан 3.
Финансирање**

Уговорне стране ће финансирати пројектантске, припремне, радове на изградњи објеката и стручни надзор над извођењем радова, како следи:

1. Укупну цену за израду пројектне документације, изградњу моста, трошкове стручног надзора над извођењем радова и уређења речног корита на подручју моста ће финансирати Република Србија, према динамици одређеној уговорима;

2. Поступак набавке и уговарања израде пројектне документације, поступак набавке и уговарања изградње моста, као и поступак набавке и уговарања услуге стручног надзора над извођењем радова спровешће Република Србија, уважавајући прописе у Босни и Херцеговини, из области просторног уређења и грађевина;

3. Трошкове који се односе на издавање потребних услова и сагласности, стручне и техничке контроле техничке документације, таксе и давања по било којем основу сноси Република Србија;

4. Трошкове изградње приступних саобраћајница и објеката граничног прелаза на властитом државном подручју у складу са потписаним Протоколом, сноси свака уговорна страна.

**Члан 4.
Надлежни органи за спровођење Споразума**

Надлежни органи за спровођење овог споразума су:

– За Републику Србију: Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре,

– За Босну и Херцеговину: Министарство комуникација и транспорта.

Надлежни органи из става 1. овог члана ће у року од тридесет дана од датума ступања на снагу овог Споразума формирати заједничко оперативно тело од представника обе уговорне стране, а у циљу реализације активности из Споразума.

**Члан 5.
Рокови**

Уговорне стране су се договориле, да ће се, у сарадњи са надлежним органима својих држава, припремни и грађевински радови изводити на начин који ће омогућити завршетак изградње објеката у што краћем времену, с циљем да се што пре пуне у саобраћај и рад.

**Члан 6.
Одржавање и употреба моста**

Питање управљања и одржавања моста, уговорне стране ће регулисати посебним протоколом.

**Члан 7.
Процедуре, царине и порези**

Уговорне стране су сагласне да учине напоре у циљу поједностављења царинских процедура везано за реализацију пројекта изградње моста и свих путних објеката који омогућавају његово функционисање.

Уговорне стране су сагласне да се на материјале и предмете, опрему, машине и уређаје, који ће се користити у складу са ставом 1. овог члана, не наплаћује царина и порез, разне дажбине и слична давања при њиховом уносу или увозу на царинско подручје државе друге уговорне стране, под условом да се исти доказано уграде или употребе током извођења радова, односно доказано врате у царинско подручје одакле су увезени.

Контролу уноса или увоза, намене, употребе и поврата предмета из става 2. овог члана спроводе царинске службе држава уговорних страна, у складу са важећим царинским и другим прописима држава уговорних страна.

Пре увоза или уноса, намене, употребе и поврата предмета из става 2. овог члана, уговорне стране се обавезују да ће по добијеном образложеном захтеву другој уговорној страни за сваки конкретан увоз, унос, намену, употребу и поврат предмета, обезбедити претходну писмену сагласност царинске службе своје државе.

Члан 8.
Одговорност за штету

У случају да једна од уговорних страна без основаног разлога одустане од изградње објеката пре почетка изградње или током саме изградње, одговорна је другој уговорној страни за проузроковање штету и трошкове. Уговорна страна ће о намери да одустане од изградње објеката обавестити другу уговорну страну, најкасније пре расписивања јавног позива за извођење радова, у писаном облику, дипломатским путем.

Члан 9.
Решавање спорова

Сваки спор о тумачењу или примени овог споразума, решаваће се путем консултација и преговора између уговорних страна.

У случају да не дође до споразумног решавања евентуалних спорова путем консултација и преговора, за њихово решавање примењиваће се међународно признате правне норме.

Члан 10.
Прелазне и завршне одредбе

Одредбе овог споразума не утичу на права и обавезе утврђене другим међународним уговорима који обавезују уговорне стране.

Одредбама овог споразума, као и њиховом применом, ничим се не задире у питање утврђивања и обележавања међудржавне границе између држава уговорних страна.

Овај споразум ступа на снагу тридесети дан од датума пријема задњег писаног обавештења којим се уговорне стране међусобно обавештавају, дипломатским путем, о испуњењу услова предвиђених унутрашњим законодавством за његово ступање на снагу.

Свака од уговорних страна може отказати Споразум дипломатским путем. У том случају овај споразум престаје да важи три месеца након датума пријема обавештења о отказу Споразума.

Овај споразум се може изменити и допунити узајамним писаним договором уговорних страна. Измене и допуне ступају на снагу у складу са трећим ставом овог члана.

Састављено у Београду, дана 3. јула 2015. године, у два оригинала, на српском и на службеним језицима у Босни и Херцеговини (босанском, хрватском и српском језику), при чему су сви текстови једнако веродостојни.

ЗА ВЛАДУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
проф. др Зорана Михајловић, с.р.

ЗА САВЕТ МИНИСТАРА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
Славко Матановић, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

130

На основу члана 112. став 1. тачка 2. Устава Републике Србије, доносим

УКАЗ

о проглашењу Закона о потврђивању Протокола о изменама и допунама Споразума о ваздушном саобраћају између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Швајцарског Федералног Савета

Проглашава се Закон о потврђивању Протокола о изменама и допунама Споразума о ваздушном саобраћају између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Швајцарског Федералног

Савета, који је донела Народна скупштина Републике Србије на Шестој седници Другог редовног заседања у 2015. години, 20. новембра 2015. године.

ПР број 150
У Београду, 26. новембра 2015. године
Председник Републике,
Томислав Николић, с.р.

ЗАКОН

о потврђивању Протокола о изменама и допунама Споразума о ваздушном саобраћају између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Швајцарског Федералног Савета

Члан 1.

Потврђује се Протокол о изменама и допунама Споразума о ваздушном саобраћају између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Швајцарског Федералног Савета, сачињен у Београду, дана 15. априла 2015. године, у оригиналу на енглеском, српском и немачком језику.

Члан 2.

Текст Протокола о изменама и допунама Споразума о ваздушном саобраћају између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Швајцарског Федералног Савета у оригиналу на српском језику гласи:

**ПРОТОКОЛ
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА СПОРАЗУМА
О ВАЗДУШНОМ САОБРАЋАЈУ ИЗМЕЂУ САВЕЗНЕ ВЛАДЕ
САВЕЗНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ И ШВАЈЦАРСКОГ
ФЕДЕРАЛНОГ САВЕТА**

Влада Републике Србије и Швајцарски Федерални Савет (у даљем тексту: стране уговорнице);

У жељи да унапреде постојећи правни оквир за успостављање и обављање ваздушног саобраћаја између територија својих држава и даље;

Договориле су се о следећим изменама Споразума о ваздушном саобраћају између Савезне владе Савезне Републике Југославије и Швајцарског Федералног Савета, потписаног у Берну, 31. маја 2002. године (у даљем тексту: Споразум):

Члан 1.

У складу са изменама назива једне од страна уговорница, државе једне од страна уговорница и надлежног органа за ваздушни саобраћај државе једне од страна уговорница врше се следеће измене у тексту Споразума:

– Назив стране уговорнице: „Савезна влада Савезне Републике Југославије” замењује се називом: „Влада Републике Србије” у свим одредбама у којима је наведен;

– Назив државе стране уговорнице „Савезна Република Југославија” замењује се називом „Република Србија” у свим одредбама у којима је наведен;

– Назив надлежног органа за ваздушни саобраћај „Савезно министарство саобраћаја и телекомуникација” замењује се називом „Директорат цивилног ваздухопловства Републике Србије” у свим одредбама у којима је наведен.

Члан 2.

У члану 3. ст. од 2. до 5. се бришу и замењују се новим ставом 2, који гласи:

„2. Свака страна уговорница дозвољава одређеним авио-превозицима да одреде фреквенцију и капацитет међународног ваздушног саобраћаја који нуди на основу комерцијалних околности на

о сарадњи између Владе Републике Србије и Савета министара Босне и Херцеговине на очувању моста Мехмед паше Соколовића у Вишеграду

Влада Републике Србије и Савет министара Босне и Херцеговине (у даљем тексту: стране потписнице),

На основу члана 29. Оквирног споразума о сливу реке Саве и Одлуке Комитета за светску баштину број 31 СОМ 8В.34;

С жељом да развију и учврсте пријатељске односе између две земље,

Полазећи од универзалне вредности Моста Мехмед-паше Соколовића у Вишеграду, уписаног на Листу светске баштине дана 27. јуна 2007. године на основу Одлуке Комитета за светску баштину број 31 СОМ 8В.34;

Сагласиле су се о следећем:

Члан 1.

Стране потписнице ће свестрано доприносити очувању Моста Мехмед-паше Соколовића у Вишеграду (у даљем тексту: Мост), у границама подручја уписаног на Листу светске баштине.

Члан 2.

С циљем очувања универзалне вредности Моста, стране потписнице ће предузимати мере које имају за циљ размену информација о активностима које утичу на промену режима вода а које би могле да доведу до угрожавања стабилности Моста.

Члан 3.

(1) С циљем испуњавања одредби члана 2. Протокола о сарадњи између Владе Републике Србије и Савета министара БиХ на очувању Моста Мехмед-паше Соколовића у Вишеграду (у даљем тексту: Протокол) формира се мешовита радна група за спровођење овог протокола.

(2) Мешовиту радну групу чине представници надлежних институција које у делокругу свога рада имају надлежности које утичу на очување Моста.

Члан 4.

(1) Мешовита радна група има задатак да прати извештаје Хидроелектране Бајина Башта и Хидроелектране Вишеград о режиму рада, као и извештаје о другим активностима које могу да утичу на стабилност Моста, те предлаже надлежним органима предузимање мера у случају да нека од активности може да доведе до угрожавања стабилности Моста.

(2) Мешовита радна група састаје се најмање једном годишње, а по потреби и чешће.

(3) Састанци Мешовите радне групе се одржавају наизменично на територији страна потписница.

(4) Мешовита радна група ће на првом састанку усвојити Пословник о свом раду.

Члан 5.

Мешовита радна група најмање једном годишње, а у случају потребе и чешће, доставља извештај о свом раду Влади Републике Србије и Савету министара БиХ, те државним комисијама за сарадњу с УНЕСКО-ом с циљем извештавања према Комитету за светску баштину о стању Моста.

Члан 6.

Овај протокол ступа на снагу даном потписивања.

Члан 7.

(1) Протокол остаје на снази за период од пет (5) година и аутоматски се продужава на следећих пет (5) година, уколико ниједна од страна потписница не обавести писменим путем другу страну потписницу о отказивању Протокола најкасније шест (6) месеци пре истека датума његовог важења.

тржишту. У складу са овим правом, ниједна страна уговорница једнострано не ограничава обим саобраћаја, фреквенцију или редовност услуга, нити тип ваздухоплова које користе одређени превозиоци у ваздушном саобраћају државе друге стране уговорнице, осим ако се то не захтева из царинских, техничких и оперативних разлога или разлога који се односе на заштиту животне средине, сходно јединственим условима, прописаним чланом 15. Конвенције.”.

Члан 3.

У члану 5. став 4. мења се и гласи:

„4. Свака страна уговорница има право да одбије да изда дозволу за обављање саобраћаја из става 2. овог члана, или да уведе услове које сматра неопходним за коришћење права из члана 2. овог споразума, када наведена страна уговорница нема доказ да превозиоци у ваздушном саобраћају имају главно пословно седиште на територији државе стране уговорнице која их одређује и да поседују важећу Потврду о оспособљености за обављање јавног авио-превоза коју је издала поменута страна уговорница.”.

Члан 4.

У члану 6. став 1. тачка б) мења се и гласи:

„б) ако нема доказ да наведени авио-превозиоци имају главно пословно седиште на територији државе стране уговорнице која их одређује и да поседују важећу Потврду о оспособљености за обављање јавног авио-превоза коју је издала поменута страна уговорница.”.

Члан 5.

После члана 11, додаје се члан 11бис, који гласи:

„Члан 11бис

Закуп ваздухоплова

1. Свака страна уговорница може да спречи коришћење закупљеног ваздухоплова у ваздушном саобраћају према овом споразуму, уколико исти не испуњава услове из чл 7. и 8. Споразума.

2. У складу са ставом 1. овог члана, одређени авио-превозиоци државе сваке стране уговорнице могу да користе ваздухоплов (или ваздухоплов и посаду) коју су закупили од било ког предузећа, укључујући и друге авио-превозиоце, под условом да то не доведе до ситуације у којој авио-превозилац који изнајмљује ваздухоплов користи права која иначе нема.”.

Члан 6.

1. Овај протокол ступа на снагу после датума последње дипломатске ноте, којом стране уговорнице обавештавају једна другу да су испуниле услове утврђене њиховим унутрашњим законодавством.

2. Овај протокол остаје на снази у истом периоду и под истим условима као и сам Споразум.

Сачињено у Београду, дана 15. априла 2015. године у два оригинална примерка, сваки на енглеском, српском и немачком језику, при чему су сва три текста подједнако веродостојна. У случају разлика у примени, тумачењу и спровођењу, меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА

ВЛАДУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Проф. др Зорана
Михајловић, с.р.
Потпредседник Владе
и министар грађевинарства,
саобраћаја и инфраструктуре

ЗА

ШВАЈЦАРСКИ
ФЕДЕРАЛНИ САВЕТ
Жан Даниел Рух, с.р.
Амбасадор Швајцарске
у Републици Србији
и Црној Гори

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

(2) У року од месец дана од дана потписивања овог протокола стране потписнице размениће информације о саставу Мешовите радне групе.

(3) У року од три месеца од дана потписивања овог протокола Мешовита радна група одржаће први састанак.

Сачињено у Сарајеву дана 4. новембра 2015. године, у два оригинална примерка сваки на службеном језику Републике Србије и службеним језицима у употреби у Босни и Херцеговини (босански, хрватски и српски), при чему оба текста имају једнаку важност.

За
Владу Републике Србије
проф. др Снежана
Богосављевић Бошковић, с.р.

За
Савет министара
Босне и Херцеговине
Адил Османовић, с.р.

132

МЕМОРАНДУМ

између Министарства унутрашњих послова Републике Србије и Федералне службе Руске Федерације за контролу промета наркотика о сарадњи у борби против нових психоактивних супстанци

Министарство унутрашњих послова Републике Србије и Федерална служба Руске Федерације за контролу промета наркотика, у даљем тексту Учеснице,

свесне да ширење и злоупотреба нових психоактивних супстанци представља претњу по јавно здравље држава Учесница, имајући у виду Извештај Међународног одбора за контролу наркотика за 2012. годину који истиче проблеме који настају као последица злоупотребе нових психоактивних супстанци, истичући потребу за осмишљавањем свеобухватних и сложених приступа за откривање, анализу и идентификацију нових психоактивних супстанци,

с обзиром на све бржи раст нових психоактивних супстанци и улогу интернета у продаји и промоцији ових супстанци, потврђујући потребу за сталним праћењем и обостраним коришћењем информација о новим психоактивним супстанцама, скрећући посебну пажњу на могуће штетне последице злоупотребе нових психоактивних супстанци по здравље појединаца и целог друштва,

у оквиру спровођења Споразума између Министарства унутрашњих послова Републике Србије и Федералне службе Руске Федерације за контролу промета наркотика о сарадњи у борби против недозвољене трговине опојним дрогама, психотропним супстанцама и њиховим прекурсорима од 22. августа 2011. године (у даљем тексту Споразум),

имајући у виду обострани интерес за примену делотворних мера за борбу против нових психоактивних супстанци, укључујући борбу против њихове производње и ширења као и њихове злоупотребе (у даљем тексту: борба против нових психоактивних супстанци), сагласиле су се о следећим питањима:

1. Овај меморандум ће користити израз „нове психоактивне супстанце” за описивање супстанци које се злоупотребљавају, било у чистом облику или у препаратима које не контролише ни Јединствена конвенција о опојним дрогама из 1961. године ни Конвенција о психотропним супстанцама из 1971. године, али које могу представљати претњу по јавно здравље.

2. Овај меморандум има за циљ да организује и развије сарадњу између Учесница у борби против нових психоактивних супстанци на делотворан начин.

3. Учеснице ће сарађивати у борби против нових психоактивних супстанци у оквирима своје надлежности на основу овог меморандума и у складу са својим националним законодавством и међународним обавезама својих држава као и у складу са одредбама Споразума.

4. Сарадња између Учесница у борби против нових психоактивних супстанци оствариваће се у следећим облицима:

а) размена информација у вези са борбом против нових психоактивних супстанци;

б) размена напредних метода и искустава у борби против нових психоактивних супстанци, укључујући искуство у примени делотворних мера на националном и регионалном нивоу ради решавања проблема проузрокованих новим психоактивним супстанцама као и искуство у стратегији откривања нових психоактивних супстанци;

ц) израда заједничке стратегије превенције злоупотребе нових психоактивних супстанци као и заједничких мера за борбу против нових психоактивних супстанци, укључујући мере брзог и ефективног откривања нових психоактивних супстанци;

д) размена законских и других националних правних аката својих држава, материјала о пракси њиховог спровођења, статистичких података и методичких препорука везано за борбу против нових психоактивних супстанци;

е) саветодавна помоћ као и стручна помоћ везано за нове психоактивне супстанце;

ф) спровођење заједничких научних истраживања од обостраног интереса по питањима производње и ширења нових психоактивних супстанци као и њихове злоупотребе;

г) размена узорака нових психоактивних супстанци и резултата њиховог тестирања, према потреби.

5. Размена информација везано за борбу против нових психоактивних супстанци биће реализована у погледу:

а) откривених и идентификованих нових психоактивних супстанци, укључујући информације о њиховим карактеристикама;

б) штетних ефеката по здравље проузрокованих злоупотребом нових психоактивних супстанци;

ц) облика и метода који се користе за праћење настанка нових психоактивних супстанци;

д) метода који се користе у производњи и ширењу нових психоактивних супстанци, укључујући информације о рутама снабдевања и коришћењу интернета као помоћног средства у таквим активностима;

е) места илегалне производње и ширења нових психоактивних супстанци, уколико таква места постоје;

ф) појединаца који се сумњиче за производњу и ширење нових психоактивних супстанци;

г) тренутне ситуације у државама Учесница у вези са злоупотребом нових психоактивних супстанци;

х) количине нових психоактивних супстанци заплених из незаконитог промета, уколико такав промет постоји;

и) мера државне контроле успостављене у погледу откривених нових психоактивних супстанци, укључујући привремене мере;

ј) практичне примене мера за смањење понуде нових психоактивних супстанци и за поступање према појединцима који узимају нове психоактивне супстанце, укључујући мере које се предузимају на законодавном нивоу;

к) облика употребе и карактеристичних особина појединаца који узимају нове психоактивне супстанце;

л) других питања у вези са борбом против нових психоактивних супстанци.

6. Сарадња између Учесница у борби против нових психоактивних супстанци оствариваће се у складу са поступком који дефинише Споразум.

7. У циљу решавања проблема проузрокованих новим психоактивним супстанцама, Учеснице ће одржавати заједничке радне састанке, консултације и радионице.

8. Овај меморандум се примењује од датума потписивања.

9. Овај меморандум није међународни уговор и за Учеснице не ствара права и обавезе које уређује међународно право.

САЧИЊЕНО у Москви дана 27. 10. 2015. године, у два примерка, сваки на српском, руском и енглеском језику. У случају разлика у тумачењу, текст на енглеском језику има предност.

За Министарство унутрашњих
послова
Републике Србије,
Небојша Стефановић, с.р.

За Федералну службу Руске
Федерације за контролу
промета наркотика,
Николај Борисович Цветков, с.р.

МЕМОРАНДУМ

между Министерством внутренних дел Республики Сербии и Федеральной службой Российской Федерации по контролю за оборотом наркотиков о сотрудничестве в противодействии новым психоактивным веществам

Министерство внутренних дел Республики Сербии и Федеральная служба Российской Федерации по контролю за оборотом наркотиков, именуемые в дальнейшем Участниками,

осознавая угрозу для здоровья населения государств Участников, которую представляет распространение новых психоактивных веществ, а также злоупотребление ими,

принимая во внимание доклад Международного комитета по контролю над наркотиками за 2012 год, в котором обращено особое внимание на проблемы, возникающие в результате злоупотребления новыми психоактивными веществами,

подчеркивая необходимость разработки всеобъемлющих, комплексных подходов для выявления, анализа и идентификации новых психоактивных веществ,

учитывая стремительные темпы появления новых психоактивных веществ и роль, которую сеть „Интернет” может играть в сбыте и пропаганде этих веществ,

подтверждая необходимость постоянного сбора и совместно-го использования информации о новых психоактивных веществах,

обращая особое внимание на возможность пагубных последствий злоупотребления новыми психоактивными веществами для здоровья отдельных людей и всего общества,

в рамках реализации Соглашения между Министерством внутренних дел Республики Сербии и Федеральной службой Российской Федерации по контролю за оборотом наркотиков о сотрудничестве в борьбе с незаконным оборотом наркотических средств, психотропных веществ и их прекурсоров от 22 августа 2011 г. (далее – Соглашение),

исходя из взаимной заинтересованности в принятии эффективных мер, направленных на противодействие новым психоактивным веществам, в том числе борьбу с их производством и распространением, а также со злоупотреблением ими (далее – противодействие новым психоактивным веществам),

достигли взаимопонимания по следующим вопросам:

1. Для целей настоящего Меморандума под новыми психоактивными веществами понимаются вещества, являющиеся предметом злоупотребления в их чистом виде либо в виде препарата, которые не подпадают под контроль согласно Единой конвенции о наркотических средствах 1961 года с поправками, внесенными в нее в соответствии с Протоколом 1972 года о поправках к Единой конвенции о наркотических средствах 1961 года, Конвенции о психотропных веществах 1971 года, но которые могут представлять угрозу для здоровья населения.

2. Целью настоящего Меморандума является организация и развитие сотрудничества Участников, направленного на эффективное противодействие новым психоактивным веществам.

3. Участники будут осуществлять сотрудничество в противодействии новым психоактивным веществам в рамках своей компетенции на основании настоящего Меморандума и при соблюдении законодательства и международных обязательств своих государств, а также положений Соглашения.

4. Участники при осуществлении сотрудничества в противодействии новым психоактивным веществам будут стремиться использовать следующие формы взаимодействия:

a) обмен информацией по вопросам противодействия новым психоактивным веществам;

b) обмен передовыми методами и опытом в противодействии новым психоактивным веществам, в том числе опытом в принятии эффективных мер на национальном и региональном уровнях для решения проблем, создаваемых новыми психоактивными веществами, а также в стратегии выявления новых психоактивных веществ;

c) разработка совместных стратегий профилактики злоупотребления новыми психоактивными веществами, а также совместных мер, направленных на противодействие новым психоактивным веществам, в том числе мер оперативного и эффективного реагирования на их появление;

d) обмен законодательными и иными нормативными правовыми актами своих государств, материалами о практике их исполнения, статистическими данными и методическими рекомендациями по вопросам противодействия новым психоактивным веществам;

e) оказание консультативной помощи, а также содействие в проведении экспертиз новых психоактивных веществ;

f) проведение представляющих взаимный интерес совместных научных исследований по вопросам, связанным с производством и распространением новых психоактивных веществ, а также со злоупотреблением ими;

g) обмен, в случае необходимости, образцами и результатами исследований новых психоактивных веществ.

5. Обмен информацией по вопросам противодействия новым психоактивным веществам Участники планируют осуществлять относительно:

a) выявленных и идентифицированных новых психоактивных веществ, в том числе информацией относительно их характеристик;

b) пагубных последствий для здоровья, вызываемых злоупотреблением новыми психоактивными веществами;

c) методик, используемых для мониторинга появления новых психоактивных веществ;

d) методов, используемых для производства и распространения новых психоактивных веществ, в том числе информацией относительно маршрутов поставок и использования сети „Интернет” для содействия такой деятельности;

e) мест незаконного производства и распространения новых психоактивных веществ, в случае наличия таких мест;

f) лиц, занимающихся производством и распространением новых психоактивных веществ;

g) текущей ситуации в своих государствах, связанной со злоупотреблением новыми психоактивными веществами;

h) объемов изъятий из незаконного оборота новых психоактивных веществ, в случае наличия такого оборота;

i) мер государственного контроля, установленных в отношении выявленных новых психоактивных веществ, в том числе временных мер;

j) практики применения мер, направленных на сокращение спроса на новые психоактивные вещества и на лечение потребителей новых психоактивных веществ, в том числе принятых на законодательном уровне;

k) форм потребления и характерных особенностей потребителей новых психоактивных веществ;

l) иных вопросов, связанных с противодействием новым психоактивным веществам.

6. Сотрудничество Участников в противодействии новым психоактивным веществам будет осуществляться в порядке, определенном Соглашением.

7. В целях решения проблем, создаваемых новыми психоактивными веществами, Участники будут проводить совместные рабочие встречи, совещания, семинары.

8. Настоящий Меморандум применяется с даты подписания.

9. Настоящий Меморандум не является международным договором и не создает прав и обязательств для Участников, регулируемых международным правом.

Подписано в г. Москве 27. октября 2015. г. в двух экземплярах, каждый на сербском, русском и английском языках. В случае разночтений при толковании преимущество имеет текст на английском языке.

За Министерство внутренних
дел Республики Сербии

За Федеральную службу
Российской Федерации
по контролю за оборотом
наркотиков

MEMORANDUM

**between the Ministry of Internal Affairs of the Republic of Serbia
and
the Federal Service of the Russian Federation
for Narcotics Traffic Control
on cooperation in combating new psychoactive substances**

The Ministry of Internal Affairs of the Republic of Serbia and the Federal Service of the Russian Federation for Narcotics Traffic Control, hereinafter referred to as the Participants,

being conscious that the spread and the abuse of new psychoactive substances have posed a threat to public health of the Participants' States, taking into consideration the Report of the International Narcotics Control Board for 2012 that emphasizes the problems emerging in the result of the abuse of new psychoactive substances,

emphasizing the need of elaboration of comprehensive and complex approaches for detection, analysis and identification of new psychoactive substances,

considering the rapid growth of new psychoactive substances and the role of Internet in sale and promotion of these substances,

reaffirming the need of sustained monitoring and mutual use of information on new psychoactive substances,

drawing special attention to the possibility of harmful consequences of the abuse of new psychoactive substances for the health of individuals and whole society,

in the framework of the realization of Agreement between the Ministry of Internal Affairs of the Republic of Serbia and the Federal Service of the Russian Federation for Narcotics Traffic Control on cooperation in combating illicit traffic of narcotic drugs, psychotropic substances and their precursors of 22 August 2011 (hereinafter referred to as the Agreement),

considering mutual interest to take effective measures on combating new psychoactive substances, including combating their production and spread as well as their abuse (hereinafter referred to as combating new psychoactive substances),

have agreed on the following issues:

1. This Memorandum will use the term 'new psychoactive substances' to describe the substances of abuse, either in a pure form or in a preparation that are neither controlled by the 1961 Single Convention on Narcotic Drugs nor by the 1971 Convention on Psychotropic Substances, but which may pose a public health threat.

2. This Memorandum is aimed to organize and develop cooperation between the Participants in combating new psychoactive substances in an effective way.

3. The Participants will cooperate in combating new psychoactive substances within their competence on the grounds of this Memorandum and in accordance with their national law and international obligations of their States as well as in compliance with the provisions of the Agreement.

4. The cooperation between the Participants in combating new psychoactive substances will be realized in the following forms:

a) exchange of information on the issues of combating new psychoactive substances;

b) exchange of advanced methods and experience in combating new psychoactive substances, including experience in taking effective measures on the national and regional levels to solve the problems caused by new psychoactive substances as well as experience in the strategy of new psychoactive substances detection;

c) elaboration of common strategy of prevention of the abuse of new psychoactive substances as well as common measures on combating new psychoactive substances, including the measures of rapid and effective detection of new psychoactive substances;

d) exchange of legislative and other national legal acts of their States, materials on practices of their execution, statistic data and methodical recommendations on matters of combating new psychoactive substances;

e) advisory assistance as well as expertise assistance of new psychoactive substances;

f) carrying out common scientific research of mutual interest on the issues of production and spread of new psychoactive substances as well as their abuse;

g) exchange of new psychoactive substances samples and their test results, if needed.

5. Exchange of information on the issues of combating new psychoactive substances will be realized in respect to:

a) detected and identified new psychoactive substances, including information on their characteristics;

b) harmful effect on health caused by the abuse of new psychoactive substances;

c) forms and methods used to monitor the emergence of new psychoactive substances;

d) methods used for production and spread of new psychoactive substances, including information on the routes of deliveries and the use of Internet for assistance of such activities;

e) places of illegal production and spread of new psychoactive substances in case of the existence of such places;

f) individuals suspected of production and spread of new psychoactive substances;

g) current situation in the Participants' States concerning the abuse of new psychoactive substances;

h) quantity of new psychoactive substances seized from illegal traffic in case of existence of such traffic;

i) measures of the state control established in respect of detected new psychoactive substances, including temporary measures;

j) practices of taking measures on the reduction of supply on new psychoactive substances and on the treatment of individuals taking new psychoactive substances, including the measures taken on the legislative level;

k) forms of use and characteristic features of individuals taking new psychoactive substances;

l) other issues related to combating new psychoactive substances.

6. Cooperation between the Participants in combating new psychoactive substances will be realized in accordance with the procedure defined by the Agreement.

7. To solve the problems caused by new psychoactive substances the Participants will hold joint work meetings, consultations and workshops.

8. This Protocol applies from the date of its signature.

9. This Memorandum is not an international treaty and it does not generate rights and obligations regulated by international law for the Participants.

DONE in Moscow on 27th October 2015., in two copies, each in the Serbian, the Russian and the English languages. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Ministry of
Internal Affairs of the
Republic of Serbia

For the Federal Service
of the Russian Federation
for Narcotics Traffic Control

133

МЕМОРАНДУМ

**о разумевању у области омладине између Министарства
омладине и спорта
Републике Србије и Федералне агенције за младе
(Руска Федерација)**

Министарство омладине и спорта Републике Србије и Федерална агенција за младе (Руска Федерација), у даљем тексту „Стране”, вођени заједничком жељом да ојачају односе и развијају пријатељске везе између народа две земље,

изражавајући уверење да стварање блиских међусобних односа и сарадње у области младих олакшава повећање узајамног разумевања између представника младих генерација Републике Србије и Руске Федерације,

постигли су разумевање о следећем:

I. ОПШТИ ЦИЉЕВИ

1.1. Стране ће на бази реципроцитета олакшати развој пријатељских и партнерских односа између омладинских организација и институција задужених за младе две државе, посебно путем организовања састанака, размена и других облика сарадње и повезивања представника органа државне власти, као и организација које функционишу у омладинском сектору.

1.2. Стране ће олакшати развој директних веза између партнерских организација на свим нивоима чија међународна сарадња одговара циљу овог Меморандума, укључујући и размену делегација и информација о питањима од заједничког интереса.

II. ОБЛИЦИ САРАДЊЕ

Стране ће унапредити сарадњу и усклађивање омладинских активности у следећим облицима:

2.1. размену стручњака и представника невладиних организација у омладинском сектору;

2.2. позиве за учешће на међународним конференцијама, семинарима и другим манифестацијама (форумима, фестивалима и састанцима) из омладинског сектора, које организују Стране;

2.3. размену искустава у успостављању, функционисању и одрживости институција у омладинском сектору;

2.4. размену материјала и информација из омладинског сектора;

2.5. реализацији заједничких активности на подстицању активизма и волонтеризма међу младима;

2.6. подстицање и подршку свим институцијама и организацијама Страна да реализују заједничке пројекте на нивоу билатералне и међународне сарадње у омладинском сектору;

2.7. размену искустава у области стратешког планирања у вези са омладинским питањима;

2.8. све остале активности сарадње везане за питања омладине, које договоре Стране у складу са релевантним законима и прописима који важе у свакој од држава Страна.

III. ФИНАНСИРАЊЕ

3.1. Све активности обухваћене овим меморандумом финансираће се сходно доступним изворима финансирања сваке од Страна и у складу са законима њихових држава.

3.2. Финансијске обавезе, као и Распореди догађаја, биће договорени међусобним консултацијама.

3.3. Уколико не буде посебних договора, финансијске обавезе ће се регулисати на бази реципроцитета.

IV. СПРОВОЂЕЊЕ

4.1. Стране ће подржати припрему посебних програма, састанака, размену писама или других инструмената сарадње, који се реализују у оквиру овог меморандума. Свака Страна биће одговорна за координацију спровођења својих планова и програма у вези са спровођењем овог меморандума.

4.2. Представници Страна ће се састајати како би пратили спровођење Меморандума и одредили распоред заједничких активности када год то буде неопходно.

V. ИЗМЕНЕ И ДОПУНЕ

Меморандум може бити измењен уз узајамни писани приставак Страна.

VI. РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

Било који спор у вези са спровођењем овог меморандума Стране ће решавати кроз преговоре.

VII. СТУПАЊЕ НА СНАГУ, ТРАЈАЊЕ И ПРЕСТАНАК

7.1. Меморандум ступа на снагу даном потписивања.

7.2. Меморандум остаје на снази за периоде од две године и биће аутоматски обнављан за наредни период од две године, осим ако једна од Страна не обавести другу Страну дипломатским путем о својој намери да раскине овај меморандум шест месеци пре истека текућег периода важења.

7.3. Окончање овог меморандума неће утицати на пуноважност било ког текућег програма у оквиру овог меморандума до окончања тог програма, осим у случају да се не направи друкчији договор.

Овај меморандум је потписан у Москви 27. октобра 2015. године у два оригинална примерка, сваки на српском, руском и енглеском језику. У случају неслагања у тумачењу овог меморандума меродаван је енглески текст.

У име Министарства омладине
и спорта Републике Србије
Вања Удовичић, с.р.

У име Федералне агенције
за младе Руске Федерације
Сергеј Валерјевич Поспелов, с.р.

134

МЕМОРАНДУМ

о разумевању о сарадњи у области туризма између Министарства трговине, туризма и телекомуникација Републике Србије и Саудијског Високог савета за туризам и националну баштину Краљевине Саудијске Арабије

Министарство трговине, туризма и телекомуникација Републике Србије и Саудијски Високи савет за туризам и националну баштину Краљевине Саудијске Арабије (у даљем тексту „Стране”);

У циљу јачања односа између две државе, као и улоге коју сектор туризма има у повезивању људи, ради промовисања пријатељства и заједничке сарадње у области туризма;

Свесни значаја туризма за привреду обе државе, као и за промоцију културног и друштвеног живота;

У циљу успостављања правног основа за даљи развој сарадње у области туризма између две државе на принципу равноправности и узајамне користи, и активирања сарадње у области туризма у складу са важећим правилима и прописима у обе државе,

Стране су се споразумеле о следећем:

Члан 1.

Стране ће, у оквиру својих надлежности, координирати и објединити напоре у циљу постизања одрживог развоја индустрије туризма у обе државе у складу са њиховим друштвеним вредностима.

Члан 2.

Стране ће искористити културно, урбано и историјско наслеђе две државе да подрже туризам, као важног чиниоца економског развоја.

Члан 3.

Стране ће размењивати информације и искуства у следећим областима:

1. Национално законодавство које се односи на развој туризма;
2. Управљање хотелима, туристичким одмаралиштима, као и другим врстама туристичких смештајних капацитета и активирање механизма контроле њиховог рада;
3. Образовање у области туризма;
4. Статистички подаци у области туризма;
5. Организација туристичких манифестација;
6. Развој туризма, планирање и инвестиције;
7. Процедуре у категоризацији смештајних капацитета, управљања и маркетинга у туризму.

Члан 4.

Стране ће подстицати размену посета између стручњака и представника медија из области туризма.

Члан 5.

Стране ће представити могућности туристичких инвестиција доступних у две државе и промовисати заједничко улагање у туристичке пројекте, уговоре о управљању и у области туристичких услуга.

Члан 6.

Стране ће подстицати организовање заједничких туристичких манифестација и учешће на сајмовима, изложбама, конференцијама, и симпозијумима у обе државе, доприносећи развоју туризма и формулисању заједничке туристичке визије.

Члан 7.

Стране ће размењивати експерте и подстицати заједнички истраживачки рад у области туризма.

Члан 8.

Стране ће сарађивати и координирати у оквиру међународних туристичких организација, у складу са постојећим прописима обе државе и међународним уговорима који су на снази.

Члан 9.

1. Овај меморандум ступа на снагу након тридесет (30) дана од последњег обавештења размењеног дипломатским путем, којим се потврђује завршетак свих потребних процедура, укључујући све амандмане.

2. Овај меморандум ће остати на снази пет (5) година, почев од дана ступања на снагу и биће у више наврата обнављан за један или више од једног узастопног периода, сваки на годину дана, осим уколико једна страна обавести другу у писаној форми путем дипломатских канала – о жељи да прекине или не обнови најкасније шест месеци пре истека овог меморандума.

3. У случају раскида, све одредбе овог меморандума, које се односе на програме или пројекте који су већ развијени, или су у току, остаће на снази, или било која неостварена права која проистичу из овог меморандума.

Члан 10.

Сваки спор настао између Страна, због тумачења или примене овог меморандума, биће решен пријатељски кроз консултације и преговоре између Страна.

Сачињено у Београду, дана 5. новембра 2015. године у два оригинална примерка, сваки на српском, арапском и енглеском језику при чему су сви текстови подједнако веродостојни. У случају различитог тумачења одредаба овог меморандума, меродаван је текст на енглеском језику.

У име

Министарства трговине,
туризма и телекомуникација
Републике Србије
Погпредседник Владе
и министар,
Њ.Е. Расим Љајић, с.р.

У име

Саудијског Високог савета за
туризам и националну
баштину
Краљевине Саудијске
Арабије
Председник,
ЊКВ принц Султан бин
Салман бин
Абдул-Азиз Ал Сауд, с.р.

135

СПОРАЗУМ

о сарадњи између Републике Србије и Републике Португала у области образовања, науке, технологије, културе, спорта и омладине

Република Србија и Република Португал, даље у тексту „Стране”,

У жељи да ојачају пријатељске односе између два народа;

У циљу развијања сарадње између две земље у области образовања, науке, технологије, културе, спорта и омладине;
Сагласиле су се о следећем:

Члан 1.

Области сарадње

Стране ће подстицати и унапређивати међусобну сарадњу у области образовања, науке, технологије, културе, спорта и омладине.

Члан 2.

Учење и упознавање са језиком, културом и историјом

1. Стране ће подстицати, у мери у којој је то могуће, у својим земљама, учење и упознавање са језиком, културом и историјом друге Стране.

2. Свака Страна ће настојати да оснује лекторате и организује курсеве из одговарајућег језика и књижевности на универзитетима односно другим институцијама у држави друге стране.

3. Стране ће нарочито подстицати узајамно упознавање са културом својих земаља и унапређивати сарадњу у области културе.

Члан 3.

Сарадња у области образовања

1. Стране ће унапређивати развој односа између две земље и сарадњу у области основног и средњег образовања, као и размену информација и нових искустава у овим областима.

2. Стране ће подстицати студијске посете и кратке боравке професора и ученика основних и средњих школа.

Члан 4.

Признавање јавних исправа о завршеном основном и средњем образовању

Признавање јавних исправа о стеченом основном и средњем образовању врши се у складу са унутрашњим законодавством сваке стране.

Члан 5.

Наука, технологија и високо образовање

1. Стране ће подстицати сарадњу у области науке и технологије и стараће се о унапређењу те сарадње, на основу Дугорочног споразума о привредној, научној и технолошкој сарадњи, потписаног 1977. године.

2. Стране ће подстицати сарадњу у области високог образовања између институција високог образовања и размењивати информације о високом образовању, како би се упознали са образовним системима у циљу омогућавања признавања јавних исправа о стеченом високом образовању и о стручним, научним и академским називима у складу са унутрашњим законодавством сваке Стране.

Члан 6.

Стипендије

Свака Страна ће настојати да обезбеди стипендије за изучавање језика и културе своје земље, у складу са домаћим законима и на бази реципроцитета. Области, услови, трајање и облик финансирања ових стипендија биће наведени у Програмима сарадње сходно члану 18. овог споразума.

Члан 7.

Учествовање у културним манифестацијама и програмима размене

Стране потписнице ће подстицати сарадњу и непосредне контакте између својих националних институција културе кроз потписивање појединачних програма сарадње и размену програма, стручњака и знања, у циљу међусобног упознавања култура и традиција двеју земаља.

Члан 8.
Књижевност и издаваштво

Стране ће подстицати сарадњу у области књижевности и издаваштва.

Члан 9.
Ауторска права

Стране ће поштовати важеће међународне конвенције о заштити ауторских права и подстицати непосредну сарадњу институција које су надлежне за заштиту ауторских права у области културе и уметности.

Члан 10.
Културно наслеђе

Стране ће, у складу са својим законодавствима, подржати сарадњу институција надлежних за заштиту споменика културе.

Члан 11.
Сарадња архива, библиотека и музеја

Стране ће подржати јачање веза између националних архива, библиотека и музеја и подстицати размену искустава у популаризацији и конзервацији свог културног наслеђа, као и приступ документима и информацијама у складу са својим националним законодавствима.

Члан 12.
Очување националног културног наслеђа

Стране ће предузети све неопходне мере у циљу спречавања незаконитог увоза, извоза и преноса културних добара која представљају национално културно наслеђе две стране, у складу са националним законодавством и међународним уговорима.

Члан 13.
Оснивање културних центара

Стране су сагласне да размотре могућност оснивања културних центара једне земље у другој у главним градовима. Правни статус и услови отварања ових центара биће регулисани посебним споразумом.

Члан 14.
Слободно кретање људи и добара

Свака Страна ће, у складу с домаћим законодавством, размотрити могућност да другој Страни олакша улазак и боравак лица, као и увоз и поновни извоз некомерцијалне робе и опреме за активности предвиђене програмом сарадње који ће бити утврђен након потписивања овог споразума.

Члан 15.
Сарадња у области спорта и омладине

1. Стране ће одржавати сарадњу у области спорта и омладине на међународном нивоу, приближавањем својих ставова и промоvisaњем заједничких иницијатива у међународним организацијама, посебно Европској унији, Савету Европе и Светској агенцији за борбу против допинга.

2. Стране ће развијати сарадњу између владиних и/или невладиних спортских организација, у области образовања и обуке у спорту, борби против допинга и насиља у спорту, у пружању подршке врхунским спортовима, организовању и учествовању на семинарима, конференцијама и другим спортским догађајима, као и размени информација и искустава из области спорта.

3. Стране ће наставити да подстичу сарадњу између владиних и/или невладиних омладинских организација, путем пружања подршке омладинским удружењима и разменом информација и документације о омладинским политикама, програмима за развој омладине и омладинских организација, са циљем подстицања међусобног упознавања са омладинским политикама и положајем омладине у свакој земљи.

Члан 16.
Други начини сарадње

Стране ће, такође, сарађивати и у другим областима образовања, науке, технологије, културе, спорта и омладине, на основу непосредно потписаних протокола заинтересованих институција.

Члан 17.
Финансијске одредбе

Активности, програми или пројекти који се спроводе у оквиру овог споразума подлежу расположивости средстава и кадрова двеју страна.

Члан 18.
Програми сарадње и мешовита комисија

1. У циљу примене овог споразума, надлежни органи страна могу закључивати периодичне (трогодишње) програме сарадње у областима које споразум обухвата, којима ће се утврдити конкретне активности, као и организациони и финансијски услови њиховог спровођења.

2. Остваривање програма сарадње прати Мешовита комисија која се састаје наизменично у једној и другој земљи.

Члан 19.
Решавање спорова

Сва неслагања у тумачењу или спровођењу овог споразума решаваће се преговарањем, дипломатским каналима.

Члан 20.
Учешће у међународним конвенцијама

Овај споразум не утиче на права и обавезе које су две стране преузеле на међународној основи.

Члан 21.
Измене и допуне

1. Овај споразум се може изменити и допунити на захтев једне од уговорних страна.

2. Измене и допуне ступају на снагу у складу са условима наведеним у члану 22. овог споразума.

Члан 22.
Ступање на снагу

Овај споразум ступа на снагу тридесет (30) дана од дана пријема последњег обавештења, дипломатским путем, о окончању унутрашње законске процедуре која је неопходна за ступање на снагу овог споразума.

Члан 23.
Важење и отказивање

1. Овај споразум остаје на снази пет (5) година и аутоматски се продужава за наредне периоде у истом трајању, осим ако једна страна не обавести у писаној форми дипломатским путем о отказивању споразума, шест месеци пре истека сваког периода.

2. У случају отказивања овог споразума, било која размена, план или програм започет за време његовог важења остаје да важи до завршетка.

Члан 24.
Регистрација

По ступању на снагу овог споразума, страна на чијој територији је потписан депонује споразум код Секретаријата Уједињених нација ради регистрације, у складу са чланом 102 Повеље Уједињених нација и обавештава другу страну о завршетку ове процедуре као и о броју под којим је овај споразум заведен.

У ПОТВРДУ ЧЕГА су долепотписани, прописно овлашћени, потписали овај споразум.

Сачињено у Београду на дан 18. марта 2015. године, у два оригинална примерка сваки на српском, португалском и енглеском језику, при чему су сви текстови једнако веродостојни. У случају различитог тумачења, меродаван ће бити текст на енглеском језику.

ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ
Ивица Дачић
Први потпредседник Владе
и министар спољних послова

ЗА РЕПУБЛИКУ ПОРТУГАЛ
Руи Шансерел де Машет
Државни министар и
министар спољних послова

136

На основу члана 16. став 2. Закона о закључивању и извршавању међународних уговора („Службени гласник РС”, број 32/13), Министарство спољних послова Републике Србије

ОБЈАВЉУЈЕ

да ће Уговор Републике Србије и Републике Словеније о правној помоћи у грађанским и кривичним стварима, који је сачињен на Брду код Крања 15. априла 2011. године, ступити на снагу 1. децембра 2015. године.

У Београду, 23. новембра 2015. године
Министарство спољних послова Републике Србије